

СГП е повдигнала обвинение с Обвинителен акт против **Г.Г.С. и Г.В.С.** за това, от октомври 2012 до 30.09.2014 г в гр.София, заедно с Г.Е.М., са участвали в организирана престъпна група, която си е поставила с користна цел извършване на престъпления по чл.243 ал.2 т.3, чл.244 ал.2 пр.2, чл.246 ал.2 и чл.249 ал.3 и ал.4 НК – престъпление по чл.321 ал.3 пр.2 т.2 вр ал.2 НК.

Също така е повдигнала обвинение потив **Г.Г.С.** за това, че от неустановена дата до 30.09.2014 г в апартамент, намиращ се в гр.София, ж.к. *****, ул. *****, е съхранявал (на флаш памет TDK Media Trans-It Drive” с капацитет 3,8 GB със сер. № ***** в текстов файл с име “_2-11.TXT”) информация за съдържанието на платежни инструменти (т.е. данни на банкови карти и ПИН кодове), както следва:

- 1) Електронен платежен инструмент с № ***** с ПИН код *****, издаден от Agricultural bank of Greece, S.A, Visa, debit;
- 2) Електронен платежен инструмент с № ***** с ПИН код *****, издаден от Agricultural bank of Greece, S.A, Visa, debit;
- 3) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Agricultural bank of Greece, S.A, Visa, debit;
- 4) Електронен платежен инструмент с № ***** с ПИН код *****, издаден от Probank, S.A, Visa, debit;
- 5) Електронен платежен инструмент № *****, с ПИН код ***** издаден от Piraeus Bank, S.S, Greece, MASTERCARD
- 6) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Piraeus Bank, S.S, Greece, Visa, debit;
- 7) Електронен платежен инструмент с № 1***** издаден от Piraeus bank, S.S, Greece, Visa, debit
- 8) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Marfin Egnatiq bank, S.S. Greece, Visa/debit
- 9) Електронен платежен инструмент с №1*****, издаден от General bank of Greece, S.S., Visa, debit
- 10) Електронен платежен инструмент с №*****, издаден от Piraeus bank, S.A, Greece, Visa, debit
- 11) Електронен платежен инструмент с № *****8, издаден от Piraeus Bank, S.A, Greece, Visa, debit
- 12) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Piraeus bank, S.A, Greece, Visa, d debit ebit
- 13) Електронен платежен инструмент с № *****5, издаден от Agricultural bank of Greece, S.A, Visa, debit
- 14) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Piraeus bank, S.A, Greece, Visa, debit
- 15) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Agricultural bank of Greece, S.A, Visa, debit

- 16) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Bank of Japan, Visa, debit
- 17) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Bank of Japan, Visa, debit
- 18) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Bank of Japan, Visa, debit
- 19) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Agricultural bank of Greece, S.A, Visa, debit
- 20) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Agricultural bank of Greece, S.A, Visa, debit
- 21) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Agricultural bank of Greece, S.A, Visa, debit
- 22) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Agricultural bank of Greece, S.A, Visa, debit
- 23) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Piraeus bank, S.A, Greece, Visa, debit
- 24) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от General bank of Greece, S.S., Visa, debit
- 25) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Piraeus bank, S.A, Greece, Visa, debit
- 26) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Piraeus bank, S.A, Greece, Visa, debit
- 27) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Piraeus bank, S.A, Greece, Visa, debit
- 28) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Agricultural bank of Greece, S.A, Visa, debit
- 29) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Piraeus bank, S.A, Greece, Visa, debit
- 30) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Bank of Japan, Visa, debit
- 31) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Bank of Japan, Visa, debit
- 32) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Piraeus bank, S.A, Greece, Visa, debit
- 33) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Agricultural bank of Greece, S.A, Visa, debit
- 34) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от agricultural bank of Greece, S.A, Visa, debit
- 35) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Piraeus bank, S.A, Greece, Visa, debit

Което представлява престъпление по чл.249 ал.4 вр ал.3 НК

Също така му е повдигнато обвинение за това, че от неустановена дата до 30.09.2014 г в горепосочения апартамент, в друга флаш памет ("JetFlash Transcend" с капацитет 3,7 GB, форматирана с NTFS файлова система и със сер.№ ***** папка с име „proba 1” в текстов файл с име „proba 1.txt”) е съхранявал информация за съдържанието на платежни инструменти (данни за банкови карти и ПИН кодове), както следва:

36) Електронен платежен инструмент с №***** издаден от Societe generale, S.S. France, Visa, debit

37) Електронен платежен инструмент с №*****?1, издаден от Banco HSBC (Costa Rica), S.A, Visa Credit premier

38) Електронен платежен инструмент с №*****, издаден от Banco HSBC (Costa Rica), S.A., Visa Credit premier

39) Електронен платежен инструмент с №*****, издаден от Banco HSBC (Costa Rica), S.A., Mastercard debit standard

40) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Banco HSBC (Costa Rica), S.A., Visa Credit classic

Което представлява престъпление по чл.249 ал.4 вр ал.3 НК

Също така му е повдигнато обвинение за това, че от неустановена дата до 30.09.2014 г в горепосочения апартамент, в твърд диск ("Samsung" с капацитет 465, 8 GB със сер. № ***** , в текстов файл с име "pagefile.sys"), е съхранявал информация за съдържанието на платежни инструменти (данни за банкови карти и ПИН кодове), както следва:

41) Електронен платежен инструмент с № ***** , BIN ***** , Visa, Caisse nationale des Caisses Depargne Credit classic France

42) Електронен платежен инструмент с № ***** , издаден от Emporiki bank of Greece, Visa, debit, classic

43) Електронен платежен инструмент с № ***** , издаден от Emporiki bank of Greece S.S Visa, debit, classic

44) Електронен платежен инструмент с № *****?6, издаден от Emporiki bank of Greece Visa, debit, classic

45) Електронен платежен инструмент с № *****?4, издаден от Emporiki bank of Greece S.S Visa, debit, classic

46) Електронен платежен инструмент с № *****?3, издаден от Emporiki bank of Greece S.S, Visa, debit, classic

47) Електронен платежен инструмент с № *****?6, издаден от Emporiki bank of Greece S. S Visa, debit, classic

Което представлява престъпление по чл.249 ал.4 вр ал.3 НК.

СГП е повдигнала обвинение против **Г.В.С.** за това, че от неустановена дата до 30.09.2014 г в гараж, намиращ се в гр.София, ул. ***** , на твърд диск (марка „Hitachi” със сер. № 1L1NGHZP, с капацитет 298.1 GB, поставен на преносим компютър, марка „ASUS”, с батерия с № 15629L000780) е пазил компютърни програми - изпълними файлове /програми/ за четене на данни от скимиращи устройства както следва:

- E/WorkS oft/corectori/corrector. exe;

- WorkSoft/corectori/TEST.exe;
- E/WorkSoft/PCEXT/.exe;
- E/WorkSoft/PCEXT__dec/Adash.exe;
- E/WorkSoft/PCEXT_dec/Adash_NEW.exe;
- E/WorkSoft/PCEXT_dec/conv.exe; E/WorkSoft/PCEXT_dec/DIO.exe;
- E/WorkSoft/PCEXT_dec/Decoder.exe; E/WorkSoft/PCEXT_dec/j123.exe;
- E/WorkSoft/PCEXT_dec/JK5_Decoder.exe; E/WorkSoft/PCEXT_dec/JP1O.exe;
- E/WorkSoft/TERMINAL6/tERMAL6/Calculator.exe;
 - E/WorkSoft/TERMINAL6/terminal6.O.exe;
 - E/WorkSoft/TERMINAL6/Terminal6.6.exe; E/Sfetofara/KBDIjf.EXE;
 - E/Sfetofara/Project1.exe

за които е знаел, че са предназначени за подправка на платежни инструменти по чл.243 ал.2 НК,

Което представлява престъпление по чл. 246 ал.3 пр.3 НК.

Също така му е повдигнато обвинение за това, че от неустановена дата до 30.09.2014 г в горепосочения гараж, в твърд диск („Hitachi” със сер. № 071128BB0300WCHERTRC, с капацитет 149 GB, поставен на преносим компютър, марка „Toshiba” , във файл с наименование „Unallocated Clusters.rtf.”) е съхранявал информация за съдържанието на платежни инструменти /фрагменти от записи на номера на банкови карти/ както следва:

- 1) - *****, BIN *****, издадена от Credit agricole, Mastercard, credit, France
- 2) - *****, BIN *****, издадена от Societe generale, debit, classic, Russian France
- 3) - *****, BIN *****, издадена от Mastercard France, Mastercard, credit, Stand art, France

Което представлява престъпление по чл. 249 ал.4 вр. ал.3 НК.

Също така му е повдигнато обвинение за това, че от неустановена дата до 30.09.2014 г в горепосочения гараж, е пазил предмети, извършил приготвяне (приготвил средства), както следва:

- 4) 1 /един/ бр. кръгъл, пластмасов зелен детайл с процеп - защита за АТМ от скимиращи устройства с парт. № *****, отговарящ на АТМ, марка „NCR”;
- 5) 1 /един/ бр. правоъгълен пластмасов детайл с процеп - защита за АТМ от скимиращи устройства;
- 6) 1 /един/ бр. черен правоъгълен детайл - входно-изходно отворстие от устройство, работещо с магнитни карти;
- 7) 1 /един/ бр. правоъгълен обект с вграден пластмасов черен детайл с процеп и монтирани на него магнитни;
- 8) 18 /осемнадесет/ бр. заготовки за клавиатура без бутони и множество заготовки за бутони за клавиатура;
- 9) 70 /седемдесет/ бр. пластмасови детайли; 9 /девет/ бр. алуминиеви отливки,

10) 14 /четиринадесет/ бр. пластмасови панели с неправилна форма, боядисани в сиво-сребрист като на един от тях е залепена лепенка с инициалите на марка банкомати “WINCOR NIXDORF”;

11) 4 /четири/ бр. четец за магнитни карти;

12) 26 /двадесет и шест/ бр. карти с магнитна лента със стандартни размери на банкова карта с надпис „ Российская федерация спорта“;

13) 1 /един/ бр. четящо/записващо устройство за магнитни карти “MSR900”;

14) 9 /девет/ бр. пластмасови панели с правоъгълна форма;

15) 1 /един/ брой неистинска банкова платежна карта със стандартни размери на банкова карта - със запис на втора магнитна пътечка № *****, BIN *****, издадена от Banca popolare dell'emilia romagnas.C.R.L, Visa, elevtron, Italy

като по този начин, създал условия за извършване на намисленото престъпление по чл. 243 ал. 2 т. 3, вр. ал. 1 НК преди да е почнало неговото изпълнение,

което представлява престъпление по чл.246 ал.1 пр.1 вр чл.243 ал.2 т.3 НК

Също така му е повдигнато обвинение за това, че от неустановена дата до 30.09.2014 г в горепосочения гараж, е държал подправени платежни инструменти по чл.243 ал.2 НК (банкови платежни електронни инструменти, които нямат съответствие между записите на магнитната лента и външния вид на пластиките) в големи количества, както следва:

16) Магнитна карта “MASTER CARD GIFT FOR YOU” с № ***** със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от CARTASI S.P.A, VISA, CREDIT, CLASSIC, ITALY,

17) Магнитна карта „GIFT CARD” с № ***** със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № ***** издадена от ST. GEORGE BANK.LTD, VISA, DEBIT, CLASSIC, AUSTRALIA

18) Банкова карта на ДСК с № ***** валидна до 07/16 с титуляр L. Т., VISA със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от COMMERCIAL INTERREGIONAL TRUST BANK, VISA, DEBIT, PREMIER, RUSSIAN FEDERATION

19) Банкова карта на ДСК с № *****, валидна до 07/16 с титуляр L. Т., VISA със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от SC MORTGAGE BANK OF OMSK, VISA, DEBIT, PREMIER, RUSSIAN FEDERATION,

20) Банкова карта на CORPORATE COMMERCIAL BANK с № *****, валидна до 07/15 с титуляр L. L. Т., VISA със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от INDUSTRIAL AND COMMERCIAL BANK OF CHINA LTD, CREDIT, BUSINESS, CHINA, VORODINA ANNA

21) Банкова карта на FIBANK с № *****, валидна до 07/16 с титуляр L. Т., VISA със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от MERRILL LYNCH BANC AND TRUST CO, F.S.B, DEBIT, CLASSIC, UNITED STATES

22) Банкова карта на FIBANK с № *****, валидна до 07/16 с титуляр L. Т., VISA със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от TASCOMBANK JSC, CREDIT, PREMIER, UKRAINE

23) Магнитна карта “FACEBOOK” с № ***** със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от TRAVELEX JAPAN,

MASTERCARD, DEBIT

24) Магнитна карта “UNIVERSAL CARD CARTACI” със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от CARTASI S.P.A, VISA, CREDIT, CLASSIC, ITALY

25) Магнитна карта “UNIVERSAL CARD CARTACI” със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от BANCA SELLA HOLDING S.P.A, CREDIT, CLASSIC, ITALY

26) Магнитна карта “UNIVERSAL CARD CARTACI” със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от FINECOBANK S.P.A, CREDIT, ITALY

27) Магнитна карта “UNIVERSAL CARD CARTACI” със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от BNCA 24-7 S.P.A, STANDARD, MASTERCARD, ITALY

28) Магнитна карта “UNIVERSAL CARD CARTACI” със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от CITIBANK N.A, DEBIT, UNITED STATES

29) Магнитна карта “PRESTIGE CARD” със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от CARTASI S.P.A, VISA, CREDIT, CLASSIC, ITALY

30) Магнитна карта “STARBUCKS” със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от BANCO SANTANDER RIO, S.S, CREDIT, PLATINUM, ARGENTINA

31) Магнитна карта със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от BANCO ITAU CHILE, CREDIT, GOLD

32) Магнитна карта “GOOGLE PLAY” със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от DEVELOPMENT BANK OF SINGAPORE, LTD, CREDIT, SINGAPORE

33) Магнитна карта “MASTER CARD GIFT FOR YOU” с № *****, със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от CARTASI S.P.A, VISA, CREDIT, CLASSIC, ITALY

34) Магнитна карта “UNIVERSAL CARD CARTACI” със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от SWICH/MAESTRO, HSBC BANC PLC, DEBIT, UNITED KINGDOM

35) Магнитна карта “I TUNES” със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от MAESTRO, DEBIT, INDIA

36) Магнитна карта “VIVA CARD” със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от MASTERCARD, BANCO SANTANDER, STANDART SPAIN

37) Магнитна карта “TOKUDA BANK” № ***** Р. I. със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от MAESTRO, UNICREDIT BULBANK, BILGARIA

38) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от NATIONWIDE BUILDING SOCIETY-UNITED KINGDOM MAESTRO, DEBIT

39) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от BARCLAYS BANK PLC-UNITED KINGDOM VISA DEBIT CLASSIC

- 40) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от BARCLAYS BANK PLC-UNITED KINGDOM VISA DEBIT CLASSIC
- 41) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от BARCLAYS BANK PLC-UNITED KINGDOM, VISA DEBIT CLASSIC
- 42) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от BARCLAYS BANK, PLC-UNITED KINGDOM, VISA DEBIT CLASSIC
- 43) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от BARCLAYS BANK PLC-UNITED KINGDOM, VISA DEBIT CLASSIC
- 44) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от BARCLAYS BANK PLC-UNITED KINGDOM, VISA DEBIT CLASSIC
- 45) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от LLOYDS BANK PLC - UNITED KINGDOM, VISA CLASSIC DEBIT
- 46) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от FINECOBANK S.SP.A ITALY VISA CREDIT
- 47) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от FINECOBANK S.SP.A ITALY VISA CREDIT
- 48) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от BARCLAYS ITALY
- 49) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от BARCLAYS BANK PLC-UNITED KINGDOM, VISA DEBIT CLASSIC
- 50) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от BARCLAYS BANK PLC-UNITED KINGDOM, VISA DEBIT CLASSIC
- 51) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от BANK OF SCOTLAND PLS - UNITED KINGDOM
- 52) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от NATIONWIDE BUILDING SOCIETY-UNITED KINGDOM, MAESTRO, DEBIT
- 53) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от BARCLAYS BANK PLC-UNITED KINGDOM, VISA DEBIT CLASSIC
- 54) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от DEUTSCHE BANK AG GERMANY
- 55) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от COOPERATIVE BANK PLC-UNITED KINGDOM
- 56) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от CARTASI S.P.A. ITALY
- 57) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от CENTRAL COOPERATIVE BANK PLC BULGARIA, VISA DEBIT, ELECTRON
- 58) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от CENTRAL COOPERATIVE BANK PLC BULGARIA, VISA DEBIT, ELECTRON
- 59) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от CENTRAL COOPERATIVE BANK PLC BULGARIA, VISA DEBIT, ELECTRON

60) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от UNITED BULGARIAN BANK, LTD BULGARIAS, VISA DEBIT ELECTRON

61) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от UNITED BULGARIAN BANK, LTD BULGARIAS, VISA DEBIT ELECTRON

62) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от DSK BANK PLC BULGARIA

63) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от DSK BANK PLC BULGARIA

64) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от DSK BANK PLC BULGARIA

65) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от DSK BANK PLC BULGARIA

66) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от PIREAUS BANK PLC BULGARIA

67) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от BANCO ESPRITO SANTO ANGOLA

68) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от BANK OF MEXICO

69) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от BANK OF MEXICO

Което представлява престъпление по чл. 244 ал.2 вр чл.243 ал.2 т.3 НК.

Също така му е повдигнато обвинение за това, че от неустановена дата до 30.09.2014 г в горепосочения гараж, в касета за банкноти от банкомат, е държал подправени парични знаци в големи количества – а именно 369 бр банкноти с номинал 1 000 руски рубли, емисия 1997 г, серия КО 2947498 и 3 бр банкноти с номинал 5 000 рубли, емисия 1997 г, серия и номер аь 7989214,

Което представлява престъпление по чл. 244 ал.2 НК

Забележка. В обв.акт отделните електронни платежни инструменти не са номерирани. Номерацията е извършена от съда – доколкото съдът следва по ясен и пригледен начин да изложи мотивите си, като това предполага преди това да изложи по такъв начин и твърденията на обвинението. Пак поради тази причина са отстранени техническите грешки (напр Vida вместо Visa) и не са посочени хиперелинковете към съответните банкови институции, които СГП, копирайки заключението на вещите лица, е пренесла и в обв.акт.

По делото е било повдигнато и обвинение против Г.Е.М. за това, че е участвал в същата ОПГ като двамата подсъдими, както и за две отделни действия по чл.249 ал.4 вр ал.3 НК и едно по чл.354а ал.3 НК. Спрямо него наказателното производство е прекратено със сключване на споразумение – л.483 по н.о.х.д. 1894/17 на СпНС, 11 състав.

По делото като обвиняеми за деянието по чл.321 НК са били привлечени и С.К. и Х.З..

Спрямо тях наказателното производство е било прекратено с Постановление от 11.05.2017 г (л.67 от съдебното производство), доколкото не е доказана тяхната съпричастност.

Това обвинение първоначално е било разгледано от СпНС, по н.о.х.д. 1894/17, който с Присъда от 17.12.2020 г е признал Г.С. за виновен по трите обвинения по чл.249 ал.4 вр ал.3 НК, като относно останалите обвинения е постановил оправдателн присъди. За да достигне до този извод съдът е приел, че подс.С. е съхранявал в дома си информация за съдържанието на платежни инструменти; респективно, че не е установено подс.С. да е държал вещите, за които му е повдигнато обвинение, както и че не е налице престъпен сговор между тях.

Въз основа на въззивен протест, АпСпНС е образувал в.н.о.х.д. № 63/21. След преразпит на част от свидетелите и вещите лица, вкл и след изслушване на нова техническа експертиза, съдът дава ход по същество и в рамките на съдебните прения изслушва страните. Последните излагат различни доводи, като защитата коменира начина на формулиране на мотивите на първата инстанция единствено в насока, че част от фактическите обстоятелства са неправилно установени, като е следвало да се установят други, благоприятни за тях фактически обстоятелства. Не твърди, че не разбира съдебната воля, а твърди, че тя е неправилно формирана.

Въззивният съд приема, че е налице „дълбоко и съществено логическо противоречие в мотивите по отношение на оправдаването на подс.Г.С., което едновременно води до противоречие между мотиви и диспозитив, както и в липса на мотиви досежно осъждането на подс.Г.С.“. Счита, че така е нарушено правото на страните да разберат каква е била действителната съдебна воля. Уточнява, че тази „липса на мотиви“ се отнася до липса на доказателствен анализ, вкл и проверка на процесуалната редовност на процесуалните действия; не са коментирани протоколи за разпознаване; неоснователно не са били прочетени обясненията на подсъдимите, дадени от тях като обвиняеми в досъдебната фаза (такова прочитане не е било направено и от втората инстанция, въпреки че е провело интензивно въззивно следствие). Счита, че е налице противоречие в мотивите относно оправдаването на подс.С. и липса на мотиви относно субективната страна относно осъждането на подс.С.[\[1\]](#).

Поради което присъдата е отменена и делото върнато за ново разглеждане.

В съдебно заседание представителят на СТП поддържа изцяло обвинението срещу подсъдимите, като посочва, че то се подкрепя от преобладаващата част от събраните по делото доказателства. Прави хронологичен преглед на действията по досъдебното производство, като посочва деянието на осъденото лице Г.М. на 06.01.2014 г с банкомат в Си Банк. Пзовава се на материалите, събрани със СРС, въз основа на която е установена ОПГ от 6 лица, сред които подс.С. и С., а също така и осъденият М. (без да посочва кои са те). Посочва, че е установено те да се занимават с производство на скимираща техника, с копиране на данните от банковите карти с помощта на изработените скимиращи устройства и с продаването на копираната информация от банковите карти на български и чужди граждани. Посочва, че тазми информация е била изпращана извън ЕС на неустановени лица.

При коментара на ВДС от СРС посочва, че поради конспиративността са били използвани кодови думи, както и телефони, които не се водят на тяхно име. Подсъдимите не живеели на регистрираните си адреси и не ползвали коли, регистрирани на тяхно име. Избягвали да говорят по обикновени телефони, като ползвали мобилни приложения; поради това и записаните разговори между тях са малко на брой. Конкретно се позовава на разговорите, проведени от подс.С. с английски и италиански комуникатори и използване на кодови думи. Пзовава се и на разговор № 5 от ВДС на СРС относно подс.С.. подробно изброява ОПИ и иззетите вещи. Счита, че гаражът на ул.Проф. А. е бил ползван от подс.С., доколкото това се установява от СРС, като ключовете били държани от подс.С., като се позовава и на обясненията, които последният е дал в досъдебната фаза. Макар и да не е установено кой е наел гаража, все пак е установено, че подс.С. го е ползвал и държал вещите в него.

Относно твърденията на защитата за нарушения при провеждане на ОПИ, изразени на отсъствието на поемните лица, посочва, че това нарушение не е съществено предвис присъствието на две други лица – държавните служители К.М. и Х.Х., както и наличието на подписан от поемните лица протокол и върху запечатките на иззетите ВД. Счита за доказано обвинението по чл.321 НК, като счита, че тази група не е имала ръководител. Подс. С. и осъденото лице Г. М. изготвяли различни детайли от скимиращи устройства, като ги сглобявали с подс.С., а първият от тях и подавал информация от чуждите платежни инструменти и придобита от използваната скимираща техника. Посочва, че и тримата изготвяли скимиращи устройства, използвали ги за придобиване на информация от чужди банкови карти, като ги продавали или изпозвали за изтегляне на парични средства. Посочва, че е имало и други участници в ОПГ, без да конкретизира.

Относно вторичните деяния посочва, че те са несъмнено установени, от събраните доказателства, които изброява.

Предлага да се определи наказание от година и половина "лишаване от свобода" за подсъдимият С. и от две години "лишаване от свобода" за подс.С., при първоначален общ режим.

Адв. В., защитник на подс.С., посочва, че обвинителната теза си остава недоказана. Доверителят му не е осъществил престъплението и поради това следва да бъде оправдан. Посочва, че иззетите от дома му вещи не е установено да са негови, доколкото осъденото лице Г.М. е оставял при него различни компютри и други за ремонт, поради което е възможно и да са негови. Отделно от това тази информация е била вече изтрита. Също така в съхраняваните пластики не е имало пароли. Установено е, че възстановените данни не отговарят на реални банкови сметки. Счита, че той следва да бъде оправдан. Евентуално, при осъждане, акцентира на смекчаващите отговорността обстоятелства и най-вече изминалото значително време, поради което следва да се определи наказание към минимума.

Адв.Г., защитник на подс.С., посочва, че нито едно от обвиненията не е доказано. Подлага на разбор събраните доказателства, като счита, че не е доказано, че той е онова лице, което е сключило договора за наем на гаража. Счита, че не следва да се кредитират показанията на св.К. и извършеното от нея разпознаване в досъдебната фаза, което намира за порочно, доколкото преди провеждането му подсъдимият, арестуван, ѝ е бил показан, а също така не е имало поемни лица, както е било отразено в протокола; а също така разпознаването е било по копия на снимки. А след това, когато е имала възможност да види на живо подсъдимия, не го е разпознала. Другите свидетели не са разпознали подсъдимия като лицето, което е наело гаража, като св.Д. Г.а сочи съвсем друго лице. Относно извършеното ОПИ в гаража посочва, че то е проведено при съществени процесуални нарушения, в отсъствието на поемни лица, като подробно преразказва и коментира показанията на последните. Счита, че в протокола е написан по-късен час от реално започналите действия по ОПИ. Предлага да се изключи този протокол и всички иззети с него ВД от материалите по делото.

Съмнява се в достоверността и обективността на показанията на св. В., който посочвал, че по своя преценка е решил кои лица членуват в ОПГ, както и че е извършил проследяване, за което, обаче, като СРС, не е било дадено надлежно разрешение. Съмнява се в показанията му, че лично е виждал как подс.С. влиза в гаража, доколкото няма писмени доказателства за това и доколкото за първи път посочва това пред настоящия съдебен състав. Счита, че той съчинява фактите. Относно експертизите посочва, че те са опорочени, доколкото изследват ВД, които не са били иззети по надлежния ред. Отделно от това посочва, че те не установяват изследваните обекти да са платежни инструменти.

Счита, че не е доказано доверителят му да е позвал гаража, доколкото няма намерена дактилоскопна следа, като не се установява да е имал достъп до него.

Счита, че няма никакви доказателства за ОПГ.

Счита, че обясненията на подс.С. от досъдебната фаза са изтръгнати с принуда и не следва да се кредитират. Счита, че разследващите органи са били предубедени.

Подс.С. посочва, че иска оправдателна присъда, като посочва, че не е изяснено с какви ключове е отворен гаража, доколкото той е бил предал други ключове.

Подс.С. иска да бъде оправдана.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и обсъди доводите на страните, приема за установено следното:

Подсъдимият Г.Г.С. е с ЕГН *****, българин, български гражданин, неженен, неосъждан, със средно образование, работещ.

Към 2014 г. работил в „Г.“ ООД, което дружество се занимава с монтаж на електронни платки. Негов колега бил св.С.К., бивш обвиняем по делото.

Подсъдимият Г.В.С. е с ЕГН *****, българин, български гражданин, неженен, неосъждан, със средно образование, работещ.

Относно обвинението по чл.321 НК

Прокурорът твърди през октомври 2012 г. св.М. посетил подс.С. в неговата работилница (гараж към дома му, гр.София, ул.*****), като го убедил да му изготвя платки за запис на информация от магнитна лента на банкови карти. Подобно искане направил и подс.С., който се запознал с М.. Така те тримата започнали да вършат съгласувано престъпления по чл.243, чл.246 и чл.249 НК. Подс.С. служил като посредник при предаването между св.М. и подс.С. на различни детайли или парични суми; подс.С. изработвал по поръчка на св.М. платки по 200 лв, но след това му продал технологията (техническа документация и софтуер) за 300 долара; подс.С. показвал на св.М. как да сглобява скимиращите устройства. Подс.С. предоставил тази технология за изготвяне на платки и на подс.С., като последният също започнал да ги изготвя в гаража на С.. Така св.М. и подс.С. изготвяли различни детайли от скимиращи устройства, като ги сглобявали заедно със подс.С.. Подс.С. продавал на чужди граждани скимираща техника и информация за изтеглени банкови данни

Въз основана тези фактически твърдения СГП достига до извод, че е налице ОПГ между тях тримата. Едва в пренията посочва, че част от тази ОПГ са и трети неустановени лица, на които била продавана информация от платежни средства.

Тези твърдения на прокурора не може да се приемат за доказани.

Най-напред следва да се посочи, че те са почти напълно потвърдени от обясненията на подс.С., които той е дал в досъдебната фаза, като обвиняем, които бяха прочетени по реда на чл.277 НПК.

И по-конкретно той, в своите обяснения, дадени в досъдебната фаза (т.5 л.14) посочва, че от октомври 2012 г поддържа контакт с Г.М. (когото познава като Г.Д.), като той по негова поръчка му произвеждал звукозаписващи платки, които да се използват при сканиращи устройства, чрез които да се събират данни от банкови карти; общо му продал около 50 платки по 200 лв всяка. След това, по негово искане, му продал за 3000 долара техническата разработка (техническа документация и софтуер), за да ги произвежда сам. След това вече М. сам ги сглобявал тези платки.

Посочва, че случайно Г.М. и подс.Г.С. са се засекли при него, в гаража, където работи; той ги запознал и те започнали да си разменят детайли през него – т.е. единият остава детайл за скимиращо устройство, което да предаде на другия, а втория остава парите за този детайл, който следва да предаде на първия.

Посочва, че от подс.Г.С. се настанил в неговия гараж, където започнал да си изготвя устройствата, в периода ноември 2013 – април 2014 г, когато му казал, че очаква обиск и поради това трябва да се изнесе. След това подс.С. си направил работилница в съседство (има предвид гаража на ул. Проф Д.А.). Той е ходил там два пъти.

Посочва, че на подс.Г.С. е подарил разработката на платката; знае, че той работи с чужденци, на които им изпраща готова скимираща техника

Посочва, че подс.С. произвеждат части за скиминг устройства, които продават или дават на трети лица.

Посочва, че подс.Г.С. и св.Г.М. работят всеки за себе си, като може да разменят детайли.

Дава показания и за връзките си със св.С.К. (извън предмета на делото)

По-горе съдът посочи, че твърденията на прокурора са почти напълно доказани от обясненията на подс.С.. Това, обаче, е така, доколкото прокурорът е възпроизвел в обв.акт обясненията на подс.С. (дадени от него като обвиняем), като промените, доколкото ги има, целят да преставят като сигурно установени онези факти, които са представени като предположения от подс.С. (относно контактите на подс.С. с чужденците) или да игнорира онези твърдения, които не съответстват на обвинителната теза (така С. посочва, че М. и С. работят всеки за себе си, но само разменят детайли – като прокурорът твърди обща съгласувана дейност); налице е и техническа грешка относно паричната сума, за която С. е продал на М. технологията за производство на платки (3000 долара в обясненията и 300 долара в обв.акт).

При това положение възниква въпросът до каква степен е законосъобразно обвинителните твърдения да се приемат за доказани, ако те са почти буквален преразказ на обясненията, които подсъдимият е дал в досъдебната фаза. Това положение е пряко регулирано от чл.116 ал.1 НПК, съобразно която нито обвинението, нито присъдата не може да се основават на направеното самопризнание, както и ал.2, съобразно която това самопризнание не освобождава нито прокурора, нито от съда, от задължението да събират допълнителни доказателства.

Съобразно становището на настоящия състав е законосъобразно една фактическа обстановка (в обв.акт, респективно в присъдата) да бъде изградена въз основа на почти буквален препис на обясненията на подсъдим (или обвиняем, както е в случая), ако, на първо място, няма никакви съмнения относно доброволността на дадените обяснения (т.е.

липса на всякаква принуда, вкл и законосъобразна) и на второ място, ако те действително са подкрепени от различни и независими едни от други доказателства.

По настоящето дело и двете условия не са спазени.

На първо място следва да се изложат доводи за процесуалната редовност на тези обяснения. Защитата твърди, че те са дадени под натиск – за да не бъде подс.С. задържан. Съдът приема тези доводи за основателни. Несъмнено е установено, че подс.С. е дал обясненията си именно за да не бъде задържан под стража.

Така при първите си обяснения, дадени в присъствието на адв.П., той е отрекъл съпричастността си към деянието, макар и да е признал познанството си с определени лица (т.5 л.9 от досъдебното производство). Веднага след това прокурорът му е предявил Постановление по чл.64 НПК, като подс.С. е бил уведомен, че е задържан по чл.64 ал.2 НПК и ще се направи искане за трайното му задържане. При това положение той е променил защитната си позиция, като е поискал да даде нови обяснения. Причина за това е нежеланието му да бъде задържан под стража. Обясненията, които той даде пред съда в този смисъл, следва напълно да се кредитират. Доколкото неговият адвокат – адв.П., не е била съгласна да даде такива обяснения, той се е отказал от защитата си и сам (чрез семейството си) е намерил друг адвокат. Последният го е консултирал, дал му е съвет да не дава обяснения, но – при изричното настояване от страна на подс.С., се е съгласил да присъства на тези обяснения. Поради това и подс. С., по-късно същия ден, е дал процесните обяснения, в които е направил подробни самопризнания. Веднага след това прокурорът го е освободил и не е внесъл искане за задържане.

Очевидно е, че тези обяснения са били цената, който е следвало да плати, за да не бъде правено искане за задържането му.

Защитата твърди, че така установените факти водят до извода, че е било извършено правонарушение.

Съдът приема, че е нужно да се изследват два въпроса – а именно: 1) имало ли е натиск за даване на обяснения, като е било поставено условие за даване на такива обяснения, за да не бъде внесено искане за постоянно задържане и 2) били ли са поставени изисквания за определено съдържание на тези обяснения.

Според настоящия състав е несъмнено, че подс.С. е бил подложен на натиск да даде обяснения. Но този натиск, сам по себе си, не прави тези обяснения незаконосъобразни и те не следва да бъдат изключени от доказателствения материал само на това основание. Този натиск е упражнен в рамките на оперативната самостоятелност, която има прокурорът, как да провежда разследването, като това е в съответствие с правилата, по които следва да протече един справедлив и законосъобразен процес. Не е имало елемент на измама или принуда, извън базисния принудителен характер на наказателното производство; подс.С. е имал възможност да се консултира с адвокат по свой избор и е можел да вземе информирано решение как да постъпи.

И по-конкретно прокурорът има оперативна самостоятелност да реши дали да внесе искане за постоянно задържане на един или друг обвиняем; елемент от тази преценка е и какво е отношението на този обвиняем към повдигнатото му обвинение, в светлината на опасността да се укрие, да извърши престъпление, да повлияе на свидетели или да има друго противоправно поведение. Евентуално, с оглед обстоятелствата по делото, може да се приеме, че ако един обвиняем дава подробни, чистосърдечни и искрени обяснения, посочва допълнителни доказателства в тяхна подкрепа, то опасността същият да има бъдещо противоправно поведение е по-малка и поради това не се налага задържането му; това е особено валидно, ако тези обяснения сочат на липса на извършено престъпление, като те следва да се кредитират или макар и да сочат на извършено престъпление, са съпроводени и

с разкаяние, което – с оглед обстоятелствата – се приема за достоверно. Обстоятелството, че отказва да даде обяснения или дава такива, които опровергават обвинението, не може да доведе до извод, че е налице опасност от бъдещо противоправно поведение, но и не може да доведе до извод, че не е налице такава опасност – като това зависи от достоверността на дадените обяснения, ако има такива и общият фактически извод, който може да се направи от събраните до този момент доказателства.

Поради което има своето законово основание прокурорът да уведоми обвиняемия, че ако даде обяснения – които отговорят на истината (без значение дали са в подкрепа на обвинението или не) – то същият няма да внесе искане за задържането му. В този случай ще бъдат спазени правилата на справедливия процес, доколкото обвиняемият ще има нужната информация за последиците на едно или друго от поведението, което може да има. Наличието на адвокат е гаранция, че той ще може да вземе информирано решение. Такова уведомяване не може да се приеме като неправомерен натиск за даване на обяснения, под формата на самопризнание. Макар и несъмнено да е вид натиск, той е в рамките на законодопустимото. Същият вид натиск е и уведомяването на подсъдим, че ако се признае за виновен и сключи споразумение, ще получи по-леко наказание; или че ако признае фактите, то при евентуално осъждане ще получи с една трета по-ниско наказание. Този натиск е приет за правомерен, доколкото изрично е предвиден в закона. Обстоятелството, че не е изрично посочено в закона, че прокурорът може да уведоми подсъдимия при какви обстоятелства ще внесе или няма да внесе искане за постоянно задържане, не води до автоматичния извод, че ако го уведоми, ще извърши правонарушение. Обратното, той дава нужната информация, така че последният да може да избере едно или друго поведение с ясно съзнание за последиците му.

Поради което, само поради това, че даването на обяснения е било обусловено от желанието да се осуети внасяне от СГП на искане по чл.64 НПК, като прокурорът е уведомил обвиняемия, че трябва да даде обяснения, за да не внесе такова искане, не може да се достигне до извод за необходимост от автоматично изключване на обясненията от доказателствения материал.

Вторият елемент, обаче, води до извод, че е било допуснато съществено процесуално нарушение – доколкото разследващият орган не се е задоволил да уведоми обв.С., че ако даде обяснения (които отговорят на истината, независимо дали са в съответствие с обвинението или не, независимо дали са в нечия вреда или полза), то няма да го задържи по чл.64 ал.2 НПК. Вместо това той изискал от него самопризнание – като цена за това прокурорът да не внесе искане за задържането му.

Не е законосъобразно да се иска от подсъдимия да даде точно определени обяснения, вкл и такива, които отговарят на обвинението. Не е законосъобразно да се изисква самопризнание като цена на незадържане.

А по делото е установено, че първоначално подс.С. е дал обяснения. В тях той е посочил, че познава определени лица, отрекъл познанството си с други (вкл и двамата други подсъдими по делото), отрекъл е извършването на престъпление от негова страна. Разпитът е приключил в 13,30 часа. Веднага след това му е връчено копие от Постановлението по чл.64 ал.2 НПК – в 13,50 часа. Респективно той е намерил нов адвокат; бил е разпитан отново в 18.00 часа, дал е подробни самопризнания и прокурорът се е отказала да внася искане за задържането му (т.8 л.34). Мотивите за това са обстоятелства, които са били известни и когато е взела решение да внесе такова искане – а именно липса на опасност от укриване, доколкото обвиняемият имал известен адрес, семейно ангажиран и трудово зает. Очевидно е, че действителната причина са дадените втори обяснения. Или първите обяснения, в които подс.С. отрича своята съпричастност към деянието, не са били достатъчни; нужно е било да даде нови обяснения, в които да признае извършването на

престъпления. След тези втори обяснения не е било внесено искането за задържаен.

Следователно спрямо подс.С. не е направено искане за даване на обяснения, които да отговарят на истината, без значение каква е тя и без значение дали подкрепят или не обвинението (което би било законосъобразно); респективно не е бил уведомен, че ако даде такива обяснения, няма да се прави искане за постоянното му задържане (което, според настоящия съдебен състав, е законосъобразно, ако са спазени и допълнителни условия, даващи възможност на обвиняемия да вземе независимо и информирано решение в тази насока). Вместо това от него е било поискано да се признае за виновен. А това е еднозначно незаконосъобразно.

Оттук и изводът, че тези обяснения (вторите по ред) са били събрани въз основа на натиск, който противоречи на правилата за провеждане на наказателното производство. Поради което и те не може да се ценят. Те не могат да бъдат източник на информация, въз основа на който да се установят фактите по делото.

По-горе съдът прие, че ако една фактическа обстановка е почти буквален препис на дадени от обвиняемия обяснения, то са нужни особени гаранции, за да се приеме това обвинение за доказано, като се ползват тези обяснения, вкл и това, че е нужно да не е бил оказан никакъв натиск за даването им, вкл и законосъобразен. При все това е налице възможност това обвинение да се приеме за доказано, ако има други, независими доказателства, на които се опира – извън тези обяснения.

Това води до необходимост от проверка дали има такива доказателства.

На първо място това са първите по ред обясненията на подс.С., а също така и тези, дадени от подс.С.. Всичко, изложено по-горе относно натиска, на който е бил подложен подс.С., е относимо и за подс.С.. И по-конкретно съдът приема, че действително подс.С. е бил подложен на натиск да даде обяснения, за да не бъде внесено искане за задържането му. Той се е съгласил и е дал обяснения (т.9 л.3); наличието на защитник е достатъчно доказателство за информираност на взетото решение. При това положение не е допуснато – според настоящия състав – процесуално нарушение. След това, обаче, доколкото тези обяснения са приети за неудовлетворителни, е внесено това искане за задържането му. Това обстоятелство, обаче, не води до извод за отпадане с обратна сила на законосъобразността на вече дадените обяснения.

Следователно няма пречка да се ценят обясненията на подс.С., дадени първи по ред и тези на подс.С.. Допълнително доказателство за валидността им е обстоятелството, че тяхната достоверност бе потвърдена от двамата подсъдими в съдебно заседание.

Те, обаче, съобразно изложената в тях информация, не водят до извода, че фактическите твърдения в обв.акт относно деянието по чл.321 НК е извършено. В действителност информацията в тях е коренно различна.

Подс.С. посочва, че познава други лица, но не познава подс. Г.С. и осъденото лице Г.М.; респективно не дава обяснения за каквито и да е негово отношения с тях.

Подс.Г.С. дава обяснения, като посочва, че се познава с подс.Г.С. доколкото последният е осигурил интернет връзката в магазина му. Два пъти е ходил в гаража (ул. Проф. д-р Д.А.), който е бил ползван от подс.С..

Следователно обясненията на подсъдимите не подкрепят обвинението.

На следващо място информацията, съдържаща се в показанията на свидетелите, протоколите за ОПИ, експертизи, писмени документи – тя също така не се отнася до фактическите твърдения за ОПГ.

Твърди се в обв.акт предаване от С. на М. на определена документация и софтуер, с цел изготвяне на платки. Тези твърдения, в светлината на иззените с ОПИ вещи, биха могли да бъдат доказани чрез съответното експертно изследване на тези вещи. Такова не е било направено. Но не се твърди и не се доказва у тях двамата да има една и съща документация и софтуер (евентуално копирана), с цел изготвяне на платки. Твърди се общо изготвяне на части от скимиращи устройства. Не се твърди и не се доказва, че отделните части, намерени у всеки един от тях тримата, са произведени по един и същи начин (за подс.С. съответните вещи дори не са предмет на обвинение). Твърди се, че подс.С. работил в гаража на С.. Не се твърди и доказва, че в този гараж има негови дактилоскопни или ДНК следи, които биха били неизбежни, ако той действително дълго време е работил там (отделно от това и прокурорът не уточнява защо С. е следвало да работи в гаража на С., след като – по твърдения в обв.акт – С. е имал в съседство добре оборудвана работилница). Твърди се, че С. е продавал на чужденци скимминг устройства и банкова информация – като не се твърди и доказва и едно подобно правоотношение или поне съмнение за такова – напр кореспонденция (извън материалите, събрани със СРС, коментирани в края на мотивите).

Следователно и иззетите веществени доказателства не могат да се ползват за нуждите на доказването на твърденията за ОПГ.

По-особено внимание следва да се обърне на показанията на св. И.В. (служител на ГДБОП), който посочва, че е имал оперативна информация от 2012-2103 г за задружната престъпна дейност на подс.Г.С., подс.Г.С., осъдения Г.М. и лицата С.К. и Х.З., а също така и св. И.П., като е провел разследване, вкл и чрез СРС. Впоследствие е присъствал при ОПИ на осъдения М., но е посетил и останалите места, където са се извършвали ОПИ.

В прочетените показания посочва, че подс.С. поддържа ежедневна комуникация със св.М., като първият изготвя електронни компоненти и ги предава на втория. Посочва, че подс.С. ползва работилница за изготвяне на скимиращи устройства в гр.София, ул.Проф Д-р Д.А. № 7, който е бил напуснал страната на 12.09.2014 г. Той провеждал множество разговори с чужденци, касащи престъпната дейност – като ползват кода „зелени ябълки“; това лице му изпраща 4 комбинации от по 14 цифри.

Следователно св.В. дава показания само за своите възприятия при експлоатация на СРС – като сам пряко не е възприел отношенията между трите лица (за останалите, посочени от него, наказателното производство е прекратени, а св.П. поначало не е бил обвиняван). Поради което и показанията му не може да се ползват като източник на доказателствени сведения за връзките между тримата подсъдими.

Също така бе разпитан и св.К. (л.456 от съдебното производство), за когото първоначално СГП е твърдял, че е част от същата ОПГ. Той не даде полезни сведения – било потвърждаващи, било опровергаващи твърденията в обв.акт.

Също така бе разпитан св.П. (л.138 от съдебното производство и прочетените показания в т.5 л.60 от досъдебното производство и тези на л. 141 от първото първоинстанционно производство), който също така не дава полезни (в този смисъл) сведения. А именно той посочва, че по поръка на лице с име Ж. му е изработил пластмасови детайли, за които – след като е бил разпитан от полицията – е проверил в интернет и е разбрал, че служат за скимминг. Пред съда, при първото разглеждане на делото, уточнява, че този Ж. е подс.Г.М. (склучил споразумение). Поради което и показанията му не могат да обусловят извод за наличие на ОПГ, съобразно твърденията в обв.акт.

Не може да се ползва информацията, събрана със СРС, доколкото разрешенията са дадени при допускане на съществено процесуално нарушение, а евентуалното ѝ ползване не води до извод за доказаност на обвинението (коментирано по-долу).

Обстоятелството, че Г.М. е склучил споразумение (л.483 по н.о.х.д. № 1894/17 на

СПНС, 11 състав), в което се е признал за виновен да е участвал с двамата подсъдими в същата ОПГ, няма никакво правно значение относно доказване на участието на двамата подсъдими. Одобреното споразумение, с което св.М. се признава за виновен, не може да бъде източник на доказателствени сведения относно извършване на деянията, посочени в него. То обвързва съда само да приеме, че св.М. е участвал в определена ОПГ (чл.413 НПК), но не и че в тази ОПГ са участвали останалите лица, посочени в текста на споразумението, а още по-малко, че двамата подсъдими са участвали заедно с него в нея. Въпросът за вината на двамата подсъдими по настоящето дело не може да бъде решен с одобряване на споразумение, сключено от трето лице.

В действителност при одобряване на това споразумение съдът е допуснал процесуално нарушение, изразено с посочването на имената и ЕГН на двамата подсъдими по настоящето дело, които – към онзи процесуален момент и в това процесуално действие – са се ползвали с презумпцията за невинност. Трябвало е или да не посочва имената им, или – ако приеме, че тяхната идентичност е съществен елемент от деянието (т.е. то не би било престъпление, ако в ОПГ са участвали други лица, а не точно те двамата), то да посочи, че вината им не е била установена.

При това положение се налага изводът, че извън обясненията, които е дал подс.С. като обвиняем (вторите поред), в действителност няма никакви доказателства в подкрепа на обвинението. Прокурорът, въпреки нормата на чл.116 ал.1 НПК, е приел, че самопризнанието само по себе си е достатъчно за обосноваване на обвинението и след това на присъдата и въпреки нормата на чл.116 ал.2 НПК е приел, че това самопризнание е основание за несъбиране и на други доказателства – което е било възможно за проверка на достоверността му. А в конкретния случай, доколкото самопризнанието е дадено под неправомерен натиск и след това е оттеглено, са налице и сериозни съмнения в достоверността на изнесената в него информация, което фактически е без значение, предвид невъзможността поначало да бъде ползвано при изграждане на фактическата обстановка.

Поради което съдът приема, че фактическото изложение в обв.акт, касаещо задружната престъпна дейност на подс.С., подс.С. и св.М., не е доказано. В действителност, избирайки да формулира това обвинение с почти дословен преразказ на обясненията на подс.С. (втори поред), без да отчита други доказателства, прокурорът сам се поставя в особено уязвимата позиция да се окаже в невъзможност да докаже обвинението, ако някой аспект на тези обяснения (валидност, законосъобразност, доброволност) бъде поставен под съмнение. Съответно, при достигане на извод за допускане на съществено процесуално нарушение, поради което те не може да се ползват като източник на доказателствени сведения, обвинителните твърдения се оказват напълно и изцяло недоказани.

В последното съдебно заседание прокурорът направи искане за назначаване на експертиза, която да установи дали снимките в два паспорта на са подс.С.. посочи, че отговорът на тази експертиза му е нужен да докаже обвинението по чл.321 НК. Съдът остави без уважение това искане, като посочи, че не е нужна такава експертиза.

Следва да се изложат доводи в тази насока.

Видно от протокола за оглед, в гаража (за който СГП твърди, че се стопанисва от подс.С.) е имало определени документи. Това са на първо място български паспорт, лична карта, СУМПС и контролен талон, издадени на името на Г.А.А.. Те били валидни - издадени от съответните български държавни органи, посочени като техни издатели. Те били и с изтекъл към този момент срок на валидност. Характерното е, че на тях била поставена снимка на подс.С.. Тя била поставена в процеса на издаването им от компетентните държавни органи. Не се твърди и не се доказва в един минал момент подс.С. да е имал имената, посочени в тези документи. Поради което те, макар и истински, все пак не са верни. Това се установява от

съответните експертизи (всички те са посочени по-долу, при коментара на доказателствата, относими към обв.против подс.С. и вещите в гаража).

Също така в гаража са намерени и два паспорта – на които е бил придаден вид, че са били издадени от френските и словашките компетентни органи. В действителност те не били издадени от тях. На тях имало поставена снимка на определено лице и посочване на името му - А. D. на словашкия паспорт и К. G. W. на френския (както и множество други данни, които не е нужно да се възпроизвеждат). Макар и неистинността на паспортите да е била установена от експертизата, все пак не е установено с експертно изследване чии са снимките.

Или е имало експертно изследване на снимките на българските документи за самоличност, но не и такова на паспортите. Именно този пропуск СГП искаше да запълни в последното съдебно заседание.

Съдът изрично посочва, че приема тези снимки да са на подс.С.. За да достигне до този извод приема, че не се нуждае от експертно изследване. Тези снимки, сравнени с множеството други – както в останалите документи са самоличност, така и в изготвените експертизи и листа със снимки при разпознаванията, водят до единствено възможен извод, че се касае за снимки на подс.С..

Поради което и твърдението на прокурора в тази насока е основателно. При все това то не води до извод, че е налице ОПГ – и то такова, каквото е описано в обв.акт. В действителност в обст.част на обв.акт не е казано нищо относно това, че отношенията между подс.С. и подс.С. е включвало неистински и неверни лични документи или държането от първия на такива документи на втория. Това обстоятелство дори не доказва и лично познанство между двамата – доколкото, видно от изложеното по-долу, не е доказано този гараж да е бил ползван от подс.С. и той да е държал процесните неистински и неверни документи. Напротив, то – както е посочено по-долу – по-скоро води до извод, че гаражът е бил ползван по-скоро от подс. С..

При всяко положение обстоятелството, че на тези документи е имало поставена снимка на подс.С., няма никакво отношение към обвинението по чл.321 НК. Това обстоятелство би могло да е основание за повдигане на качествено различно обвинение – което не е било направено.

От правна страна.

По-горе съдът прие, че обвинението по чл.321 НК от фактическа страна не е доказано, доколкото фактическите твърдения, направени от СГП, макар и почти буквално копиращи обясненията на подс.С., дадени от него като обвиняем, не са подкрепени от събраните по делото доказателства.

Обстоятелството, че определени фактически твърдения за извършено престъпление, не са доказани, води до автоматичния извод, че по това обвинение следва да се постанови оправдателна присъда – чл.304 пр.1 НПК.

При все това, с оглед пълнота, следва да се посочи, че дори и тези твърдения да бяха доказани, то това нямаше да доведе до извод, че се касае действително за ОПГ, съобразно законовата дефиниция в чл.93 т.20 НПК. Това е така, доколкото тези твърдения сочат за независима престъпна дейност, макар и осъществена при определено сътрудничество. Така се твърди, че подс.М. и подс.С., чрез посредничеството на подс.С., си разменяли детайли срещу заплащане; че подс.С. произвеждал срещу заплащане в полза на М. платки, като след това, отново срещу заплащане, му продал технологията и софтуера за производство. Тези отношения не може да се подведат под нормата на чл.321 НК, тъй като наличие на

заплащане между тях води до извода за макар и съгласувана, все пак независима престъпна дейност.

Поради това съдът постанови оправдателна присъда относно обвинението по чл.321 НК.

Относно цифровите записи като елемент от банковата карта в качеството ѝ на платежен инструмент

Съобразно твърденията в обв.акт, обвинението по чл.249 ал.4 вр ал.3 НК визиращо съхраняването на информация от платежни инструменти; те са под формата на цифрови записи (т.е. поредица от цифри и други знаци), която представлява – според прокурора - информацията относно банкови карти, чрез която може да се извършват финансови трансакции.

Поради което, преди да изложи своите изводи относно това какви точно вещи са се намидали (или не са се намидали) във владението на подсъдимите, съдът приема за удачно да изложи доводи относно принципната годност на такъв цифров запис да бъде възприет като информацията относно съдържанието на банкова карта, която несъмнено е вид платежен инструмент.

Това е фактически въпрос, който е обусловен от чисто технически параметри.

Основното предназначение на банковата карта е да служи като платежен инструмент – т.е. като средство за прехвърляне на парични суми от владението на един правен субект във владението на друг (чл.90 т.24 НК), като това става по електронен път (т.е. без веществено предаване на пари като вещи, а чрез промяна в записите по електронно поддържани сметки в банкови институции, чрез дебитирането и кредитирането им със съответната сума).

За да постигне този резултат, банковата карта съдържа в себе си определена информация, под формата на цифров запис (който може да включва и други знаци, извън цифрите, макар че последните са най-често използвани; тези цифри не са числа – т.е. не показват стойност, количество или друго измеримо качество).

Този цифров запис предава определена информация, като има двойствено проявление – т.е. на една банкова карта е възпроизведен два пъти. Първото възпроизвеждане на цифровия запис е по начин, който го прави видим и веществен, доколкото този запис е отпечатан на картата (лице и гръб). Така той е видим (цифрите и буквите се виждат с просто око) и веществен (под формата на мастило и / или издълбаване в пластмасовия носител а картата). Второто му възпроизвеждане вече е по начин, който го прави невидим (т.е. не може да бъде възприет пряко от човешкото зрение, без допълнителни технически устройства) и няма веществен характер, като се съдържа в магнитната лента на банковата карта или в чипа ѝ (макар и е спорен въпросът дали магнитните сили имат веществен характер, тук се приема, че те нямат такъв, поне за нуждите на настоящето производство; презумира се (за правни нужди), че битовата електрическата енергия има веществен характер, а тук се касае за качествено различно проявление на енергията, а именно магнитността в магнитна лента на банкова карта).

Относно видимия запис на лицето на картата – състои се от обичайно от 16 цифри (но може да варира между 14 и 19 цифри).

Първите 6-8 (индивидуализират издателя, като се наричат БИН (BIN) – Банков идентификационен номер, като дават информация за издателя, за вида на картата и др. Следователно тези цифри може многократно да се повтарят в различните карти.

Следващите цифри (без последната) индивидуализират самата карта като относима към определен правен субект. Т.е. те дават информация, че се касае за точно определена карта, свързана с определен правен субект и негова точно определена банкова сметка (и оттам дава информация за неговите парични суми, който той пази в съответната банкова институция в определената банкова сметка). Така те, практически, се отнасят до конкретна банкова сметка, в която евентуално може да има парична стойност, годна да бъде прехвърлена (тази банкова сметка има друг номер, различен от тези цифри). Следователно тези цифри са индивидуални за всяка една карта.

Последната цифра е контролна, като служи за удостоверяване, че предходните цифри са коректно въведени. И по-конкретно тази цифра удостоверява, че е налице определена зависимост между нея и останалите цифри. Това е т.нар. алгоритъм на Луун. Тя има чисто техническа функция – да удостовери верността на останалите цифри (напр всяка нечетна цифра се умножава по едно, а четна по две; ако във втория случай резултатът е двуцифрено число, двете цифри се събират, докато се получи едноцифрено число; всички произведения се събират; цифрите от полученият сбор – дву или трицифрено число също се събират; това се повтаря, докато се получи едноцифрено число. Именно то е контролната цифра). Следователно последната цифра единствено гарантира, че не е допусната случайна грешка при изписването на предходните цифри.

Относно видимия запис на гърба на картата – удостоверяващ код (или контролен код, или CVV – Card Verification Value). Той се състои от три или четири цифри, като служи за удостоверяване на авторството на наредената транзакция. Ползва се при интернет разплащания, при което първо се въвежда номерът на картата от лицевата страна, а след това този удостоверяващ код

Относно невидимия запис, под формата на електронна информация, съдържащ се в магнитната лента или в чипа на картата (чипът може да бъде видим или не, във втория случай мястото му е означено със символ). Този запис не може да бъде пряко възприет (само с очи, докосване или друг начин), като е нужно техническо средство за възпроизвеждането му в цифрови и други символи.

Магнитната лента на банковата карта се състои от три магнитни ленти, всяка съдържаща определена информация. На първата може да има до 79 символа, които включват определени обстоятелства, сред които номера на банковата карта (отпечатан на нея), имената на картодържателя, дата на валидност, сервизен код и др. На втората лента може да има до 40 символа, които се използват за банковите транзакции; отново съдържа номера на картата, отпечатан на лицевата ѝ страна, вкл и дата на валидност и сервизен код, както и други обстоятелства. Третата пътечка може да съдържа до 107 символа, като не се използва при банковите карти.

При банкови разплащания се ползва информацията от втората магнитна пътечка, като тя служи да се определи банковата сметка, която ще се дебитира с определена парична сума; за извършване на транзакцията е нужно допълнително удостоверяване било с ПИН код, било с кода за сигурност (отпечатан на гърба, три или четири знака) – които не фигурират в магнитния запис.

При скимминга информацията от тези пътечки се копира – като може да бъде съхранявана в електронен вид или възпроизведена в магнитната лента на друга карта. Така, практически, една банкова карта може да бъде клонирана, като втората, клонирана карта, съдържа същата информация (в магнитен вид) като оригиналната, независимо че на външен вид е различна.

Това се отнася до информацията в магнитните пътечки – но не и за ПИН кода и кода

за сигурност, които не са посочени в тях.

Това копиране би могло да стане при обичайната употреба на банковата карта – напр при банкомат, чрез използване на специални устройства. В този случай би могъл да бъде установен ПИН кода чрез заснемане как потребителят го въвежда посредством миникамера, разположена в близост до банкомата, обачайно над клавиатурата.

По този начин се установява както информацията от магнитната пътечка (чрез скимминг устройството), така и ПИН кодът (чрез видеокамерата).

Кодът за сигурност (три или четири знака, отпечатан на обратната страна на картата) не може да бъде възприет нито от скимиращото устройство (доколкото не е посочен в информацията в магнитните пътечки), нито от камерата (която следи как се въвежда ПИН кода, но не и този код, намиращ се от долната страна на картата).

Определена поредица от цифри (отпечатана на лицето и гърба на банковата карта или съдържаща се в магнитната ѝ пътечка) би могла да бъде банкова информация – ако отговаря на две условия.

Първото е формално – да отбелязва определена банкова институция (първите цифри, които дават БИН номера, посочен по-горе) и да отговаря по своята дължина (брой символи) и подредба (проверени чрез последната цифра) на стандарта за индивидуализиране на определена банкова сметка, принадлежаща на определено лице (тази поредица от цифри е различна от поредицата от букви и цифри, с която сметката се индивидуализира от банката; тя препраща към тази сметка, а не я възпроизвежда).

Изпълнението на това формално условие може да се провери чрез алгоритъма на Луун (посочен по-горе) и чрез компютърни програми, които са общодостъпни. И по-конкретно е възможно, чрез тези програми, да се генерират (създават) номера на банкови карти, от произволно избрани банкови институции – като всеки един номер ще отговаря на всички формални изисквания.

Второто условие е материално – а и именно този номер действително да е бил използван от съответната банкова институция, вкл и да е актуален (т.е. да не е бил използван в миналото, но в момента на инкриминираното деяние да не препраща към действителна банкова сметка или да е бил използван в един последващ момент, настъпил след приключване на инкриминираното деяние). Това условие може да се провери или при справка в съответната банкова институция, или ако има доказателства, че номерът е създаден при копиране на данни от реално съществуваща банкова карта.

И по-конкретно наличието на поредица от цифри, която отговаря на формалното изискване, сама по себе си не води до извода, че тя действително това е банкова информация. Тя по-скоро е потенциална банкова информация – доколкото е налице определена вероятност банковата институция (видна от БИН номера, в първата част на тази поредица от цифри), при случайно генериране на номера, да се спре именно на същата поредица от цифри (ако се приеме, че банковата институция в актуалния момент поддържа 100 000 банкови карти, шансът за това би бил 1:10 000 – при девет знака във втората част на банковия номер; а ако се отчита и кодът за сигурност, 3 знака, шансът е 1: 10 000 000; а ако се отчита ПИН кодът, 4 знака, шансът е 1:100 000 000).

Но – изрично следва да се посочи – ако се касае за копиране от действително съществуваща банкова карта (т.е. скимминг), то е налице сигурност, че тази поредица от цифри е действителна банкова информация, доколкото препраща към действително съществуваща банкова сметка, в която евентуално има парични средства, годни да бъдат прехвърлени. Това е така, обаче, в момента на копирането; във всеки един момент

потребителят би могъл да замени банковата си карта с друга – поради което и скиммираната информация вече ще отговаря само на горепосочения формален критерий.

На последно място, за да се осъществи транзакцията, е нужно да се знае ПИН кода или кодът за сигурност (датата на валидност е част от записа в магнитната лента). Отново следва да се посочи, че и той следва да е актуален към датата на деянието (посочена в обв.акт), като не е бил междувременно променен.

Тази фактически положения бяха установени от изготвените по делото технически експертизи – тези в досъдебната фаза (т.6 л.53, т.16 л.17, т.17, т.20 л.4, т.20 л.21, т.21 л.1 и 12, т.22, т.23) и най-вече тези в съдебната фаза – пред въззивната инстанция, но приета от настоящата (л.156 от въззивното производство) и изрично назначената нова експертиза от настоящия състав (л.377 от съдебното производство).

Тези фактически положения са от съществено значение за преценката дали поредицата от цифри и знаци, посочени в обв.акт, представляват информация за съдържанието на платежен инструмент.

Относно обвинението за вторична престъпна дейност спрямо подс.Г.С.

На 30.09.2014 г било извършено ОПИ в дома на подс.С., намиращ се в гр.София, кв.Белите брези, ул.***** (т.4 л.39), като от всекидневната бил изнет компютър (ВД 1), два лаптопа (ВД 2), както и пари – 41 бр банкони по 100 щатски долара, 6 бр по 50 долара, 11 бр по 20 долара, 1 бр по 10 долара, 3 бр по 1 долар; 6 бр по 100 лв; 5 бр по 100 евро, 4 бр по 50 евро, 2 бр по 20 евро, 2 бр по 10 евро, 1 бр по 5 евро (ВД 3); тетрадка и листа (ВД 4), както и 7 преносими памети, 3 СД диска, 3 карти пластики с магнитна лента, малки кръгли батерии с два извода, електронни компоненти със саморъчно преправяни накрайници, метална пе-образна форма (ВД 5), компютър от гаража (ВД 6), телефон от гаража (ВД 7), както и множество електронни компоненти (ВД 8).

Тези вещи били държани от подс.С., който знаел каква информация има на електронните устройства; конкретно съобразно параметрите на повдигнатото обвинение, той знаел за информацията в флаш памет JetFlash Transcend (т.2 по-долу), но не и за информацията в флаш памет TDK Media Trans-It Drive и твърд диск Samsung, посочена в т.1 и т.3 по-долу, относно изтритата информация и относно резервните копия в “pagefile.sys“.

При лични обиск на подс.С. (т.4 л.36) са иззети мобилен телефон и 12 бр банкноти от по 100 щатски долара

От всички тези вещи предмет на обвинението са две флаш памети и компютърът – и по-скоро информацията, която се намирала в тях.

И по-конкретно подс.Г.С. към дата 30.09.2014 г е имал в свое владение следната информация, съхранявана под формата на компютърни данни в следните физически обособени вещи:

1. флаш памет TDK Media Trans-It Drive с капацитет 3,8 GB със сер. № ***** в текстов файл с име _2-11.TXT (който бил изтрит, но възстановен при експертното изследване), в който имало информация под формата на последователни цифрови знаци, която, по своя начин на подреждане на тези цифрови знаци, би могла да бъде елемент от съдържанието на платежни инструменти (т.е. данни на банкови карти и ПИН кодове), издадени от определени финансови институции, както следва:

1) Електронен платежен инструмент с № ***** с ПИН код *****, издаден от

Agricultural bank of Greece, S.A, Visa, debit;

2) Електронен платежен инструмент с № ***** с ПИН код *****, издаден от Agricultural bank of Greece, S.A, Visa, debit;

3) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Agricultural bank of Greece, S.A, Visa, debit;

4) Електронен платежен инструмент с № ***** с ПИН код *****, издаден от Probank, S.A, Visa, debit;

5) Електронен платежен инструмент № *****, с ПИН код ***** издаден от Piraeus Bank, S.S, Greece, MASTERCARD

6) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Piraeus Bank, S.S, Greece, Visa, debit;

7) Електронен платежен инструмент с № 1***** издаден от Piraeus bank, S.S, Greece, Visa, debit

8) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Marfin Egnatiq bank, S.S. Greece, Visa/debit

9) Електронен платежен инструмент с №1*****, издаден от General bank of Greece, S.S., Visa, debit

10) Електронен платежен инструмент с №*****, издаден от Piraeus bank, S.A, Greece, Visa, debit

11) Електронен платежен инструмент с № *****8, издаден от Piraeus Bank, S.A, Greece, Visa, debit

12) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Piraeus bank, S.A, Greece, Visa, d debit ebit

13) Електронен платежен инструмент с № *****5, издаден от Agricultural bank of Greece, S.A, Visa, debit

14) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Piraeus bank, S.A, Greece, Visa, debit

15) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Agricultural bank of Greece, S.A, Visa, debit

16) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Bank of Japan, Visa, debit

17) Електронен платежен инструмент с № ***** издаден от Bank of Japan, Visa, debit

18) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Bank of Japan, Visa, debit

19) Електронен платежен инструмент с № ***** издаден от Agricultural bank of Greece, S.A, Visa, debit

20) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Agricultural bank of Greece, S.A, Visa, debit

21) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Agricultural bank of Greece, S.A, Visa, debit

22) Електронен платежен инструмент с № ***** издаден от Agricultural bank of Greece, S.A, Visa, debit

- 23) Електронен платежен инструмент с № ***** издаден от Piraeus bank, S.A, Greece, Visa, debit
- 24) Електронен платежен инструмент с № ***** издаден от General bank of Greece, S.S., Visa, debit
- 25) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Piraeus bank, S.A, Greece, Visa, debit
- 26) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Piraeus bank, S.A, Greece, Visa, debit
- 27) Електронен платежен инструмент с № *****0, издаден от Piraeus bank, S.A, Greece, Visa, debit
- 28) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Agricultural bank of Greece, S.A, Visa, debit
- 29) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Piraeus bank, S.A, Greece, Visa, debit
- 30) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Bank of Japan, Visa, debit
- 31) Електронен платежен инструмент с № *****8, издаден от Bank of Japan, Visa, debit
- 32) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Piraeus bank, S.A, Greece, Visa, debit
- 33) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Agricultural bank of Greece, S.A, Visa, debit
- 34) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от agricultural bank of Greece, S.A, Visa, debit
- 35) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Piraeus bank, S.A, Greece, Visa, debit

Изрично съдът подчертава, че тази информация би могла да бъде такава за съдържанието на електронни платежни инструменти, доколкото отговаря на формалното изискване, посочено по-горе. Не е установено дали тя отговаря на материалното изискване, посочено по-горе.

Отделно от това на тази флаш памет са били съхранявани, но след това изтрети (и възстановени при експертното изследване) 107 графични файла, наподобяващи клавиатура на банкомат.

Подс.Г.С. не знаел, че притежава тази информация на флаш паметта, доколкото тя била изтрита.

2. флаш памет JetFlash Transcend с капацитет 3,7 GB, форматирана с NTFS файлова система и със сер.№ ***** папка с име „proba 1” в текстов файл с име „proba 1.txt, в който имало информация под формата на последователни цифрови знаци, която, по своя начин на подреждане на тези цифрови знаци, би могла да бъде елемент от съдържанието на платежни инструменти (т.е. данни на банкови карти и ПИН кодове), издадени от определени финансови институции, както следва:

- 36) Електронен платежен инструмент с № 1*****?, издаден от Societe generale, S.S. France, Visa, debit

37) Електронен платежен инструмент с №*****?1, издаден от Banco HSBC (Costa Rica), S.A, Visa Credit premier

38) Електронен платежен инструмент с №*****, издаден от Banco HSBC (Costa Rica), S.A., Visa Credit premier

39) Електронен платежен инструмент с №*****, издаден от Banco HSBC (Costa Rica), S.A., Mastercard debit standard

40) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Banco HSBC (Costa Rica), S.A., Visa Credit classic

Изрично съдът подчертава, че тази информация би могла да бъде такава, относима към съдържанието на платежни инструменти, доколкото отговаря на формалното изискване, посочено по-горе. Не е установено дали тя отговаря на материалното изискване, посочено по-горе.

Отделно от това в тази флаш памет имало също така:

- специфичен софтуерен продукт „Convertor 1.15“, който е възможно да се използва при извличане на данни от скимиращи устройства;
- специфичен софтуерен продукт „MSR206 Utility“, предназначен за запис и четене на информация от магнитни карти;
- три изпълними файла, които е възможно да се използват за четене на данни от скимиращи устройства – програми Terminal6.0.exe, Terminal6.6.exe, Calculator.exe
- специфичен софтуерен продукт „TermPC.exe“, който е възможно да се използва при извличане на данни от скимиращи устройства;
- многобройни специфични софтуерни продукти с неизвестно предназначение
- други файлове

3. твърд диск Samsung с капацитет 465, 8 GB със сер. № *****, в текстов файл с име “pagefile.sys“ (това е файл, който осигурява допълнително количество виртуална оперативна памет, при наличие на недостиг; той се запълва с данни при обработването на различни потребителски файлове, фрагменти от които може да останат във файла и след изключването на компютъра) имало определена информация (в значителен обем – л.23-31 от експертизата в т.21), като част от нея, под формата на последователни цифрови знаци, която, по своя начин на подреждане на тези цифрови знаци, би могла да бъде елемент от съдържанието на платежни инструменти (т.е. данни на банкови карти и ПИН кодове), издадени от определени финансови институции, както следва:

41) Електронен платежен инструмент с № *****, BIN *****, Visa, Caisse nationale des Caisses Depargne Credit classic France

42) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Emporiki bank of Greece, Visa, debit, classic

43) Електронен платежен инструмент с № *****, издаден от Emporiki bank of Greece S.S Visa, debit, classic

44) Електронен платежен инструмент с № *****?6, издаден от Emporiki bank of Greece Visa, debit, classic

45) Електронен платежен инструмент с № *****?4, издаден от Emporiki bank of Greece S.S Visa, debit, classic

46) Електронен платежен инструмент с № *****?3, издаден от Emporiki bank of Greece S.S, Visa, debit, classic

47) Електронен платежен инструмент с № *****?6, издаден от Emporiki bank of Greece S. S Visa, debit, classic

Изрично съдът подчертава, че тази информация би могла да бъде такава, относима към съдържанието на платежни инструменти, доколкото отговаря на формалното изискване, посочено по-горе. Не е установено дали тя отговаря на материалното изискване, посочено по-горе.

Подс.Г.С. не знаел, че притежава тази информация на твърдия диск, доколкото тя била под формата на остатъчна оперативна информация в “pagefile.sys” и поначало недостъпна при обикновеното употреба на компютъра.

Допълнителни вещи, извън инкриминираните:

4. оптичен носител CD-R Sony – в която имало седем снимки на банкомати;

5. оптичен носител CD-R Sony (с червени точки) – в която имало чертеж на детайл, наподобяващ панел с бутони за банкомат;

6. флаш памет PQI – в която имало два графични файла с банкноти;

7. други вещи. Отделно от това (за тези вещи не е повдигнато обвинение), подс.Г.С. съхранявал и други вещи, под формата на електронни компоненти, заготовки, камери и др – общо 36 обекта, някои от тях състоящи се от по няколко отделни вещи – които биха могли да бъдат използвани или единствено може да бъдат използвани за скимминг – т.е. неправомерно извличане на информация от банкови карти. Те са подробно посочени в Експертизата в т.23, л.6 и сл. Отново следва да се посочи, че се касае за веществени обекти (а не цифрова поредица) – и за тях няма повдигнато обвинение.

Тази фактическа обстановка се установи от протоколите за оглед, претърсване и изземване (ОПИ) в т.4 л.36 и л.39, протокол за оглед на ВД в т.13 л.70, технически експертизи в т.16 л.17, т.21 л.1 и л.12, т.23, както и от поясненията на вещите лица.

По делото не е налице противоречие между доказателствата. Несъмнено е установено какви са иззетите вещи и какво представляват (или евентуално какво може да бъде предназначението им). Това се отнася и до онези електронни записи, които са предмет на обвинението против подс.С.. Доводите на защитата, че е възможно тези флашки и компютър да са на трето лице, а именно на осъдения Г.М., съдът намира за неоснователни. Приема, че те са били държани именно от подс.С..

Само с оглед пълнота следва да се посочи, че са били допуснати ОФГ относно индивидуализацията на част от вещите. Така в т.36 (посочено по-горе) – номерът в обв.акт е грешно изписан. Така в обв.акт е изписан като „№*****“, а видно от експертизата е „1*****?“. Така и при т.39 – по обв.акт „*****“, а по експертизата „*****?“. Те, практически, нямат значение.

При това положение възниква въпросът какво представляват тези инкриминирани вещи – а също така част от информацията, записана в тях, предмет на обвинението.

Т.е. намерени са и са иззети вещи, като от значение са както информацията в част от тях (две флашки и твърд диск на компютър), така и самите вещи. Или може да се обособят две групи. Първата са 47-те електронни записи на поредица от цифри и други знаци,

предмет на обвинението. Останалите са други вещи (с веществен характер) или компютърни програми – за които не е повдигнато обвинение.

Относно 47-те електронни записи. По делото не е установено те да представляват информация относно платежни инструменти. Несъмнено те изглеждат такива, но не е установено действително да имат такова качество. Доводите на защитата в този смисъл са напълно основателни.

Както е посочено по-горе, платежният инструмент отговаря на две изисквания – формално и материално. В случая е спазено формалното изискване. Но не е установен, че е спазено материалното. Т.е. тази поредица от цифри и знаци би могла да е информация относно съдържанието на платежен инструмент – но не е установено, че действително е такава.

За да се приеме, че това е така, е нужно да се установи, че съответните посочени банкови институции действително са издали платежни инструменти с тези данни; както и че тези платежни инструменти са били валидни към датата 30.09.2014 г. Касае се за чужди банки (Agricultural bank of Greece, S.A, Probank, S.A, Piraeus Bank, S.S, Marfin Egnatiki bank, S.S, General bank of Greece, S.S, Bank of Japan), като в нито един момент не е била търсена от тях информация дали действително те са били издали такива платежни инструменти. Както е посочено по-горе, спазването на формалния критерий при конструирането на поредицата от цифри води до възможност тази поредица от цифри да се отнася до действително издаден и актуален към момента платежен инструмент; тази възможност, обаче, е незначителна, като в зависимост от броя клиенти на тази банка и брой знака тя е едно на десетки или стотици милиона. Именно поради това се използва скиммингът – като се копират данните на реално съществуващи банкови карти, а не се създават произволно поредица от знаци, отговарящи на формалния критерий, с надеждата, че случайно ще отговорят и на материалния.

По делото нищо не сочи, че 47-те записа отговарят на действителна информация от платежни инструменти. Пряко доказателство за това е справка от съответната чужда банка. Такава не е била търсена в досъдебната фаза. Предвид изминалия значителен период от време такава не е била търсена и от съда. Косвено доказателство може да е информацията, че тези 47-записа е резултат от скимминг – т.е. тя не е била случайно генерирана, а извлечена чрез незаконосъобразно копиране на реални карти. Но такива доказателства няма. Макар и при ОПИ в дома на подс.С. да се намерени и иззети множество вещи и компютърни програми, които биха могли да бъдат използвани, освен за други цели, но също така и за скимминг (или които може да се използват само за това), все пак не е бил поставен на изследване въпросът за връзката на някои от тези 47 записа с тези вещи и програми. И по-конкретно дали тези записи са снети чрез скимминг, чрез използване на намерените при ОПИ устройства или програми, респективно по друг начин са създадени. Съобразно настоящия състав, подобен отговор по начало не би могъл да бъде даден – поради което и не назначи служебно такава експертиза.

Само поради обстоятелството, че подс.С. е съхранявал вещи и програми, които биха могли да бъдат използвани за скимминг или само за това може да бъдат използвани, не може да се достигне до извод, че поредицата от цифри, инкриминирани по делото, са резултат именно от такъв скимминг.

Поради което, според настоящия състав, не е доказано, че тези записи действително представляват информация за платежни инструменти. Обратното, налице е силно предположение, че по-голямата част от тях не представлява такава – доколкото данните в едната флашка и в компютъра са били изтрети. Т.е. те са били приети като ненужни – и затова са били изтрети. Съдът специално назначи експертиза относно това обстоятелство – като се установи, че изтриването не е начин за укриване, така че данните да останат недостъпни при достъп от трето лице, но на разположение на подс.С.. Обратното, те са

изтрети по такъв начин, че те са недостъпни за него, освен ако не разполага със специализирани програми за възстановяване. Това сочи на извода, че самият подс.С. е считал тези поредица от цифри за информация без стойност. Това е силна индиция, че те – дори и евентуално някога да са представлявали информация относно платени средства – в един последващ момент, преди 30.09.2014 г, вече не са представлявали такива и поради това са били изтрети.

След като тази информация не е била такава, свързана с платежни средства, то и съхранението ѝ не попада под нормата на чл.249 ал.4 вр ал.3 НК. Това е основание за постановяване на оправдателна присъда.

Допълнително основание за това е обстоятелството, че тази информация е била изтрита по един окончателен (за обикновения потребител) начин. А това означава, от субективна страна, че подс.С. добросъвестно е вярвал, че – след като е изтрил тази информация – той вече не я съхранява. В действително той е я изтрил именно защото не е искал да я съхранява. А това води до извода, че обективното ѝ съхранение (доколкото са останали такива остатъци, които е било възможно да се възстановят) не било съзнавано от него. Налице е чл.14 НК за изключване на умисла за деянието. Това също така е основание за постановяване на оправдателна присъда.

Въз основа на тези мотиви съдът постанови оправдателна присъда по това обвинение.

Относно обвинението за вторична престъпна дейност спрямо подс.Г.С.

На 30.09.2014 г бил извършен оглед, претърсване и изземване (ОПИ) в гараж, намиращ се в гр.София, ул. *****, с поставен надпис „Бира, кола, вино, сладки“. Този гараж и вещите в него били във владението на неустановено лице. Това лице не е бил подс.Г.С..

При това ОПИ били намерени и иззети следните вещи:

Преносим компютър, марка „ASUS”, с батерия с № 15629L000780), с твърд диск марка „Hitachi” със сер. № 1L1NGHZP, с капацитет 298.1 GB, в който е имало следните компютърни програми - изпълними файлове /програми/ за четене на данни от скимиращи устройства както следва:

- E/WorkS oft/corectori/corrector. exe;
- WorkSoft/corectori/TEST.exe;
- E/WorkS oft/PCEXT/. exe;
- E/WorkSoft/PCEXT__dec/Adash.exe;
- E/WorkSoft/PCEXT_dec/Adash_NEW.exe;
- E/WorkSoft/PCEXT_dec/conv.exe; E/WorkSoft/PCEXT_dec/DI O.exe;
- E/WorkSoft/PCEXT_dec/Decoder.exe; E/WorkSoft/PCEXT_dec/j 123 .exe;
- E/WorkSoft/PCEXT_dec/JK5_Decoder.exe; E/WorkS oft/PCEXT_dec/JP 1 O.exe;
- E/WorkSoft/TERMINAL6/tERMAL6/Calculator.exe;
 - E/WorkS oft/TERMINAL 6/Terminal6.O.exe;
 - E/WorkS oft/TERMINAL6/T ermimal6.6. exe; E/Sfetofara/KBDI jf.EXE;
 - E/Sfetofara/Projectl .exe

Преносим компютър, марка „Toshiba”, с твърд диск „Hitachi” със сер. № 071128BB0300WCHERTRC, с капацитет 149 GB, в който имало файл с наименование „Unallocated Clusters.rtf.”, в който е имало информация за съдържанието на платежни инструменти /фрагменти от записи на номера на банкови карти/ както следва:

- 1) *****, BIN *****, издадена от Credit agricole, Mastercard, credit, France
- 2) *****, BIN *****, издадена от Societe generale, debit, classic, Russian France
- 3) *****, BIN *****, издадена от Mastercard France, Mastercard, credit, Stand art, France

С оглед пълнота следва да се посочи, че е имало и други програми и информация. А именно, видно от Техническата експертиза Е на л.42 в т.16 – там е намерени и софтуер за четене и запис на магнитни карти, устройство за четене и запис на магнитни карти, както и изпълними файлове (програми) за четене на данни от скимиращи устройства. За тях не е повдигнато обвинение. Също така видно от същата експертиза а л.44 т.16 – в незаетата част на диска са намерени фрагменти от записи на номера на банкови карти, които в последствие са предоставени във файл с наименование в „Unallocated Clusters.rtf.” На случаен признак са представени, с цел нагледност, седем и записи; първите три са посочени в обв.акт. Или записите са неустановен брой, известни са станали седем (експертите не са счели за нужно да посочат останалите), а прокурорът е инкриминирал три от тях (не е счел за нужно да го прави относно останалите).

Други вещи:

Също така в гаража имало следните предмети:

- 4) 1 /един/ бр. кръгъл, пластмасов зелен детайл с процеп - защита за АТМ от скимиращи устройства с парт. № *****, отговарящ на АТМ, марка „NCR”;
- 5) 1 /един/ бр. правоъгълен пластмасов детайл с процеп - защита за АТМ от скимиращи устройства;
- 6) 1 /един/ бр. черен правоъгълен детайл - входно-изходно отверстие от устройство, работещо с магнитни карти;
- 7) 1 /един/ бр. правоъгълен обект с вграден пластмасов черен детайл с процеп;
- 8) 18 /осемнадесет/ бр. заготовки за клавиатура без бутони и множество заготовки за бутони за клавиатура;
- 9) 70 /седемдесет/ бр. пластмасови детайли; 9 /девет/ бр. алуминиеви отливки,
- 10) 14 /четиринадесет/ бр. пластмасови панели с неправилна форма, боядисани в сиво-сребрист като на един от тях е залепена лепенка с инициалите на марка банкомати “WINCOR NIXDORF”;
- 11) 4 /четири/ бр. четец за магнитни карти;
- 12) 1 /един/ бр. четящо/записващо устройство за магнитни карти “MSR900”;
- 13) 9 /девет/ бр. пластмасови панели с правоъгълна форма;

Пластики:

- 14) 26 /двадесет и шест/ бр. карти с магнитна лента със стандартни размери на банкова карта с надпис „ Российская федерация спорта“;

15) 1 /един/ брой банкова платежна карта със стандартни размери на банкова карта - със запис на втора магнитна пътечка № *****, BIN *****, издадена от Banca popolare dellemilla romagnas.C.R.L, Visa, elevtron, Italy. По делото не е установено дали действително този запис отговаря на действително издадена от посочената банкова институция карта.

16) Магнитна карта "MASTER CARD GIFT FOR YOU" с № ***** със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от CARTAS S.P.A, VISA, CREDIT, CLASSIC, ITALY.

Тази карта е предмет на изследване от Техническата експертиза в т.20 т.8.2, като е налице разминаване между отразената информация на лицевата страна и на магнитната пътечка. На последната е записана банковата информация, посочена по-горе, като името на държателя е Енрико Бенини, а датата на валидност е 05.2009 г.

17) Магнитна карта „GIFT CARD" с № ***** със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № ***** издадена от ST. GEORGE BANK.LTD, VISA, DEBIT, CLASSIC, AUSTRALIA

Тази карта е предмет на изследване от Техническата експертиза в т.20 т.8.3, като е налице разминаване между отразената информация на лицевата страна и на магнитната пътечка. На последната е записана банковата информация, посочена по-горе, като името на държателя е Х.С., а датата на валидност е 05.2014 г.

18) Банкова карта на ДСК с № ***** валидна до 07/16 с титуляр Л. Т., VISA. Тя била валидно издадена от ДСК. При все това била записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № ***** , издадена от COMMERCIAL INTERREGIONAL TRUST BANK, VISA, DEBIT, PREMIER, RUSSIAN FEDERATION

Тази карта е предмет на изследване от Техническата експертиза в т.20 т.8.5, , като е налице разминаване между отразеното на лицевата страна и на магнитната пътечка относно банковия номер. Като издател е посочена българска банка – ДСК, като картодържател е посочен Л. Ц., а съобразно данните в магнитната лента като издател е посочена руската банка, по-горе, а картодържател Л. Т.. Няма съответствие и при срока за валидност, като на лицевата страна е посочена 07.2016, а на магнитната пътечка 02.2016 г. Валидността на картата се установява от справката на л. 354 от съдебното производство.

19) Банкова карта на ДСК с № ***** , валидна до 07/16 с титуляр Л. Т., VISA. Тя била валидно издадена от ДСК. При все това била записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № ***** , издадена от SC MORTGAGE BANK OF OMSK, VISA, DEBIT, PREMIER, RUSSIAN FEDERATION.

Тази карта е предмет на изследване от Техническата експертиза в т.20 т.8.7, като е налице разминаване между отразеното на лицевата страна и на магнитната пътечка относно банковия номер. Като издател е посочена българска банка – ДСК, като картодържател е посочен Л. Ц., а съобразно данните в магнитната лента като издател е посочена руската банка, по-горе, а картодържател Л. Т.. Налице е разминаване и при срока за валидност, като на лицевата страна е посочена 07.2016, а на магнитната пътечка 03.2017 г. Валидността на картата се установява от справката на л. 354 от съдебното производство.

20) Банкова карта на CORPORATE COMMERCIAL BANK с № *****, валидна до 07/15 с титуляр L. L. T., VISA със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от INDUSTRIAL AND COMMERCIAL BANK OF CHINA LTD, CREDIT, BUSINESS, CHINA, VORODINA ANNA

Тази карта е предмет на изследване от Техническата експертиза в т.20 т.8.9, като е налице разминаване между отразеното на лицевата страна и на магнитната пътечка относно банковия номер. Като издател е посочена българска банка – КТБ, като картодържател е посочен Л. Ц., а съобразно данните в магнитната лента като издател е посочена китайска банка, по-горе, а картодържател А.В.. Налице е разминаване и при срока за валидност. Налице е разминаване и при срока за валидност, като на лицевата страна е посочена 07.2015, а на магнитната пътечка 12.2018 г.

21) Банкова карта на FIBANK с № *****, валидна до 07/16 с титуляр L. T., VISA. В действителност тази карта не е била издадена от тази банка, видно от справката на л.356 от съдебното производство. На нея била записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от MERRILL LYNCH BANC AND TRUST CO, F.S.B, DEBIT, CLASSIC, UNITED STATES.

Тази карта е предмет на изследване от Техническата експертиза в т.20 т.8.11, като е налице разминаване между отразеното на лицевата страна – относима към ФИБанк и картодържател Л. Ц. и на магнитната пътечка относно банковия номер и издаващата американска банка, посочена по-горе. Налице е съответствие при срока на валидност – 07.2016 г.

22) Банкова карта на FIBANK с № *****, валидна до 07/16 с титуляр L. T., VISA. Тя била валидно издадена от тази банка. На нея била записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от TASCOMBANK JSC, CREDIT, PREMIER, UKRAINE.

Тази карта е предмет на изследване от Техническата експертиза в т.20 т.8.12, като е налице разминаване между отразеното на лицевата страна (ФИбанк), с титуляр Л. Ц. и на магнитната пътечка относно банковия номер, издаващата украинска банка, срока на валидност, картодържател – като отново съобразно записа в магнитната лента това е Т., Л.. Налице е разминаване и при срока за валидност, като на лицевата страна е посочена 07.2016, а на магнитната пътечка 06.2015 г.

23) Магнитна карта “FACEBOOK” с № ***** със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от TRAVELEX JAPAN, MASTERCARD, DEBIT

Тази карта е предмет на изследване от Техническата експертиза в т.20 т.8.18, като е налице разминаване между отразеното на лицевата страна – което е на предплатена карта и на магнитната пътечка, като единствено на второто има банкова информация, с дата на валидност 05.2018 г.

24) Магнитна карта “UNIVERSAL CARD CARTA CI” със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от CARTASI S.P.A, VISA, CREDIT, CLASSIC, ITALY.

Тази карта е предмет на изследване от Техническата експертиза в т.20 т.8.21, която

посочва, че няма графично оформление на банкова карта, а е използвана магнитната □ лента за поставяне на запис с банков формат, валиден при тестване с алгоритъма на Луун; срок на валидност – 01.2010 г.

На тази карта имало листче с ръкописен текст, който не е бил изпълнен от подс.С. или подс.С..

25) Магнитна карта “UNIVERSAL CARD CARTA CI” със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от BANCA SELLA HOLDING S.P.A, CREDIT, CLASSIC, ITALY

Тази карта е предмет на изследване от Техническата експертиза в т.20 т.8.23, която посочва, че на лицевата страна няма номер (освен 1333 в долния ляв ъгъл), но на магнитната лента има банков номер, посочен по-горе, съответстващ на горепосочената банкова институция, със срок на валидност 03.2009 г.

На тази карта имало листче с ръкописен текст, който не е бил изпълнен от подс.С. или подс.С..

26) Магнитна карта “UNIVERSAL CARD CARTACI” със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от FINECOBANK S.P.A, CREDIT, ITALY

Тази карта е предмет на изследване от Техническата експертиза в т.20 т.8.25, която посочва, че на лицевата страна няма номер (освен 1369 в долния ляв ъгъл), но на магнитната лента има банков номер, посочен по-горе, съответстващ на горепосочената банкова институция, със срок на валидност 04.10.

На тази карта имало листче с ръкописен текст, който не е бил изпълнен от подс.С. или подс.С..

27) Магнитна карта “UNIVERSAL CARD CARTACI” със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от BNCA 24-7 S.P.A, STANDARD, MASTERCARD, ITALY

Тази карта е предмет на изследване от Техническата експертиза в т.20 т.8.28, която посочва, че на лицевата страна няма номер (освен 1325 в долния ляв ъгъл), но на магнитната лента има банков номер, посочен по-горе, съответстващ на горепосочената банкова институция, със срок на валидност 11.2008.

На тази карта имало листче с ръкописен текст, който не е бил изпълнен от подс.С. или подс.С..

28) Магнитна карта “UNIVERSAL CARD CARTACI” със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от CITIBANK N.A, DEBIT, UNITED STATES.

Тази карта е предмет на изследване от Техническата експертиза в т.20 т.8.29, която посочва, че на лицевата страна няма номер (освен 1337 в долния ляв ъгъл), но на магнитната лента има банков номер, посочен по-горе, съответстващ на горепосочената банкова институция, със срок на валидност 08.2008.

На тази карта имало листче с ръкописен текст, който не е бил изпълнен от подс.С.

или подс.С..

29) Магнитна карта “PRESTIGE CARD” със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от CARTASI S.P.A, VISA, CREDIT, CLASSIC, ITALY

Тази карта е предмет на изследване от Техническата експертиза в т.20 т.8.30, която посочва, че на лицевата страна няма номер (освен 2996 в десния ъгъл), но на магнитната лента има банков номер, посочен по-горе, съответстващ на горепосочената банкова институция, със срок на валидност 10.2010.

На тази карта имало листче с ръкописен текст, който не е бил изпълнен от подс.С. или подс.С..

30) Магнитна карта “STARBUCKS” със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от BANCO SANTANDER RIO, S.S, CREDIT, PLATINUM, ARGENTINA

Тази карта е предмет на изследване от Техническата експертиза в т.20 т.8.31, която посочва, че на магнитната лента има банков номер, посочен по-горе, съответстващ на горепосочената банкова институция, със срок на валидност 02.2017, като от отбелязването на първата магнитна пъточка е видно, че е посочено името X.C..

На тази карта имало листче с ръкописен текст, който не е бил изпълнен от подс.С. или подс.С..

31) Магнитна карта със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от BANCO ITAU CHILE, CREDIT, GOLD

Тази карта е предмет на изследване от Техническата експертиза в т.20 т.8.33, която посочва, че това е бяла пластмасова карта, без графично оформление на стандартна банкова карта, но на магнитната лента има банков номер, посочен по-горе, съответстващ на горепосочената банкова институция, със срок на валидност 08.2007.

На тази карта имало листче с ръкописен текст, който не е бил изпълнен от подс.С. или подс.С..

32) Магнитна карта “GOOGLE PLAY” със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № ***** издадена от DEVELOPMENT BANK OF SINGAPORE, LTD, CREDIT, SINGAPORE

Тази карта е предмет на изследване от Техническата експертиза в т.20 т.8.34, която посочва, че графичното оформление е на предплатена карта, но на магнитната лента има банков номер, посочен по-горе, съответстващ на горепосочената банкова институция, със срок на валидност 49.12 (т.е. декември 2049 г.).

33) Магнитна карта “MASTER CARD GIFT FOR YOU” с № ***** със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № ***** издадена от CARTASI S.P.A, VISA, CREDIT, CLASSIC, ITALY

Тази карта е предмет на изследване от Техническата експертиза в т.20 т.8.34, която посочва, че графичното оформление е на предплатена карта, но на магнитната лента има банков номер, посочен по-горе, съответстващ на горепосочената банкова институция, със срок на валидност 49.12 (т.е. декември 2049 г).

34) Магнитна карта “UNIVERSAL CARD CARTACI” със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от SWICH/MAESTRO, HSBC BANC PLC, DEBIT, INITED KINGDOM

Тази карта е предмет на изследване от Техническата експертиза в т.20 т.8.39, която посочва, че графичното оформление не е на банкова карта, но на магнитната лента има банков номер, посочен по-горе, съответстващ на горепосочената банкова институция, със срок на валидност 09.2010.

35) Магнитна карта “I TUNES” със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № ***** издадена от MAESTRO, DEBIT, INDIA

36) Магнитна карта “VIVA CARD” със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № ***** издадена от MASTERCARD, BANCO SANTANDER, STANDART SPAIN

Тази карта е предмет на изследване от Техническата експертиза в т.20 т.8.40, която посочва, че графичното оформление е на предплатена карта, но на магнитната лента има банков номер, който е невалиден съобразно алгоритъма на Луун, но първата му част – БИН номерът, съответства на посочената банкова институция.

Също така били намерени и други карти, посочени по-долу, които – предвид неустановяване на авторството на деянието – съдът не намери за нужно да коментира по-подробно относно естеството на разминаването на записа на лицевата страна (по веществен начин) и в магнитната лента. Те са, както следва:

36) Магнитна карта “VIVA CARD” със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № ***** издадена от MASTERCARD, BANCO SANTANDER, STANDART SPAIN

37) Магнитна карта “TOKUDA BANK” № ***** Р. I. със записана върху магнитната лента информация за банкова карта с № *****, издадена от MAESTRO, UNICREDIT BULBANK, BILGARIA

38) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № ***** издадена от NATIONWIDE BUILDING SOCIETY-UNITED KINGDOM MAESTRO, DEBIT

39) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от BARCLAYS BANK PLC-UNITED KINGDOM VISA DEBIT CLASSIC

40) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от BARCLAYS BANK PLC-UNITED KINGDOM VISA DEBIT CLASSIC

41) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № ***** издадена от BARCLAYS BANK PLC-UNITED KINGDOM, VISA DEBIT CLASSIC

42) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****,

издадена от BARCLAYS BANK, PLC-UNITED KINGDOM, VISA DEBIT CLASSIC

43) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от BARCLAYS BANK PLC-UNITED KINGDOM, VISA DEBIT CLASSIC

44) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от BARCLAYS BANK PLC-UNITED KINGDOM, VISA DEBIT CLASSIC

45) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от LLOYDS BANK PLC - UNITED KINGDOM, VISA CLASSIC DEBIT

46) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от FINECOBANK S.SP.A ITALY VISA CREDIT

47) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от FINECOBANK S.SP.A ITALY VISA CREDIT

48) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от BARCLAYS ITALY

49) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от BARCLAYS BANK PLC-UNITED KINGDOM, VISA DEBIT CLASSIC

50) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от BARCLAYS BANK PLC-UNITED KINGDOM, VISA DEBIT CLASSIC

51) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от BANK OF SCOTLAND PLS - UNITED KINGDOM

52) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от NATIONWIDE BUILDING SOCIETY-UNITED KINGDOM, MAESTRO, DEBIT

53) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от BARCLAYS BANK PLC-UNITED KINGDOM, VISA DEBIT CLASSIC

54) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от DEUTSHE BANK AG GERMANY

55) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от COOPERATIVE BANK PLC-UNITED KINGDOM

56) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от CARTASI S.P.A. ITALY

57) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от CENTRAL COOPERTIVE BANK PLC BULGARIA, VISA DEBIT, ELECTRON

58) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от CENTRAL COOPERTIVE BANK PLC BULGARIA, VISA DEBIT, ELECTRON

59) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от CENTRAL COOPERTIVE BANK PLC BULGARIA, VISA DEBIT, ELECTRON

60) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от UNITED BULGARIAN BANK, LTD BULGARIAS, VISA DEBIT ELECTRON

61) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от UNITED BULGARIAN BANK, LTD BULGARIAS, VISA DEBIT ELECTRON

62) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от DSK BANK PLC BULGARIA

63) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от DSK BANK PLC BULGARIA

64) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от DSK BANK PLC BULGARIA

65) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от DSK BANK PLC BULGARIA

66) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от PIREAUS BANK PLC BULGARIA

67) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от BANCO ESPRITO SANTO ANGOLA

68) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от BANK OF MEXICO

69) Магнитна карта - пластика, съдържаща банков запис на сметка с № *****, издадена от BANK OF MEXICO

Тези карти, за които е посочено, че са издадени от български банки, били валидни и действително издадени от тях. За останалите банкови карти това

Върху част от тези карти имало залепени листа с ръкописен текст; върху част от тези карти имало записан с флумастер ръкописен текст. Този текст на бил изпълнен нито от подс.С., нито от подс.С..

Неистински банкноти

На последно място в този гараж имало и касета за банкноти от банкомат, в която имало подправени банкноти - 369 бр банкноти с номинал 1 000 руски рубли, емисия 1997 г, серия кО 2947498 и 3 бр банкноти с номинал 5 000 рубли, емисия 1997 г, серия и номер аь 7989214. Последните не били издадени от компетентния за това руски държавен орган. Върху тях е намерена дактилоскопна следа – която не е нито на подс.С., нито на подс.С..

Отделно от това в гаража имало и множество други вещи, за чието държане и съхранение не е повдигнато обвинение. Сред тези вещи са и български паспорт, лична карта, СУМПС и контролен талон, издадени на името на Г.А.А., с изтекъл към този момент срок на валидност, на които (първите три от тях) била поставена снимката на подс.С. – но истински (т.е. издадени от съответните държавни органи). Имало и два паспорта – на които е бил придаден вид, че са издадени от Словакия и Франция, на името на съответни лица с чужди имена – но с поставена снимка на подс.С.. Тези паспорти не били истински.

Отново следва да се посочи, че за държането на тези вещи не е било повдигнато обвинение – било на подс.С., за когото СГП твърди, че е държал всички вещи в гаража, било на подс.С., чиято снимка е на петте документа.

В протокола за ОПИ са посочва, че е ползван от Г.В.С.; доколкото последният отсъства, ОПИ е извършено в присъствието на представител на СО (Х.Х., старши експерт в ОРУОНПЗБ, СО), както и че се отключва с ключове, предадени от Г.С..

По делото не се установи, че лицето, упражняващо владение върху тези вещи, е именно подс.Г.С..

Горната фактическа обстановка се установи от:

Обяснения на подсъдимите

Подс.Г.С. – т.5 л.9, потвърдени от него на л.499 гръб (макар и съвсем кратко);

Подс. Г.С. – т.9 л.3, потвърдени в съдебното производство, л.499 (макар и съвсем кратко);

Показания на свидетелите

К.Д.-К. – л.100 от съдебното производство, както и прочетените показания в т.11 л.13 и л.37, т.13 л.80 от досъдебното производство, както и тези на л.168 по н.о.х.д. 1894/17 и л.45 по в. н.о.х.д. 6321/18;

Р.А. – прочетени по реда на чл.281 ал.1 т.5 и ал.5 вр ал.1 т.5 НПК – т.11 л.10, л.32; т.13, по н.о.х.д. 1894/17 л. 187 и по в. н.о.х.д. 6321/18 на л.128;

Д. Г.а - л.139 гръб от съдебното производство, както и прочетените по реда на чл.281 НПК, в т.11 л.7, както и тези на л.187 от по н.о.х.д. 1894/17, прочетени по реда на чл.281 НПК;

С.С. – л.199 гръб от съдебното производство, както и тези, прочетени по реда на чл.281 НПК, на л.373 от н.о.х.д. 1894/17;

И.В. – л.200 гръб от съдебното производство, както и прочетените по реда на чл.281 НПК показания в т.5 л.170, т.6 л.13, в с.з. от 23.01.2018 г по н.о.х.д. 1894/17);

И.Ч., поемно лице, (л.223 гръб от съдебното производство), както и тези от първото разглеждане на делото (л.423);

К.М. (л.457 от съдебното производство);

Х.Х. (л.497 от съдебното производство).

Съдът не взе предвид показанията на следните свидетели, които дават показания за обстоятелства извън предмета на делото

П.С. – л.104 гръб от съдебното производство, както и прочетените в 4 л.78 – даващ показания за деяния, свързани със С.К.

И.П. – л.138 от съдебното производство, както и прочетените от досъдебното производство в т.5 л.60, както и тези на л.141 и сл. от н.о.х.д. № 1894/17 – доколкото не може да се установи нито самоличността на лицето, за което дава показания, нито естеството на изработената от него вещ, като би могло да се предположи, че дава показания за св.Г.М., а не за подсъдимите

Протоколи

Протокол за оглед и ОПИ – т.4 л.99-109; протокол за доброволно предаване – т.4 л.110;

Протоколи за оглед на ВД (т.7 л.3,11,28,44,52; т.19 л.1);

Протоколи за разпознаване – т.11 л.39, т.13 л.82; т.11 л.33 и т.13 л.87; т.11 л.29, т.13 л.77;

Експертизи

Експертни изследвания на компютри, компютърни програми, банкови карти и други вещи, свързани със скимминга (относно подс.Г.С.) – т.6, л.53; т.16 л. 17; т.17 (точки 13 и 15 от нея); т.20 л.4; т.20 л.21; т.22; т.30 л.1 и л.56; т.33 л.90;

Експертни изследвания на компютър и две флаш памети (относно подс.Г.С.) – т.21 л.1 и

л.12, т.23;

Експертно изследване на телефони – т.29;

Разясняващо-обучителна Е – л.157 от внохд 63/21

Дактилоскопни експертни изследвания – т.10, т.20 л.8 и 18; т.30 л.24, л.50 и л.56;

Експертно изследване на рублите – т.19, л.5 и т.20 л.104;

Техническа експертиза относно неистински словашки и френски паспорти – т.13 л.65 и т.33 л.64,

Допълнителните технически експертизи (пред въззивния съд, с.156 и настоящия съд, с.377), както и от назначената от настоящия състав графологична експертиза (л.446).

Писмени документи

Заповеди за задържане – т.5 л.85-87, 90, 92, 94

Постановление за задържане за 72 часа – т.5 л.10, т.9 л.6

Постановление от 11.05.2017 г за частично прекратяване – л.67 от съдебното производство;

Справки от банки – Справка от Пощенска банка (л.276), Справка от ОББ (л.287), Справка от ДСК (л.354), Справка от ЦКБ (л.355), Справка от ПИБ (л.356);

Справки за родствени връзки на подсъдимите (л.255-260);

Акт за смърт на Л. Ц. (л.435).

При обсъждане на доказателствата съдът приема, че първо следва да даде отговор на въпроса дали при извършеното претърсване и изземване е допуснато такова процесуално нарушение, което води до изключване на този протокол от доказателствата по делото. Респективно при отрицателен отговор да изложи доводи защо приема, че подс.С. не е държал тези вещи.

Защитата основава тезата си на един процесуален проблем – дали при ОПИ е допуснато съществено процесуално нарушение. Счита, че такова е допуснато, най-вече поради липса на поемни лица през цялото време на това ОПИ. Счита, че това е достатъчно за изключване на този протокол от доказателствения материал, а оттам и до изключване на всички експертизи и съответно постановяване на оправдателна присъда.

Настоящият състав не счита, че такова нарушение е налице.

Поради което най-напред следва да се изложат доводи относно законосъобразността на процесуално-следственото действие по огледа, претърсването и изземването от гараж, ползван като стопанско помещение, намиращ се в гр.София, ул.*****, с поставен надпис „Бира, кола, вино, сладки“, проведено на 30.09.2014 г.

Защитата посочва, че това следствено действие е опорочено, доколкото не е извършено в присъствието на поемни лица.

По делото бяха разпитани двете поемни лица. Така св.С.С. посочва, че е бил помолен да стане поемно лице, като се е съгасил. Било му показано помещението с множество вещи в него, след което започнало подробното им описване – което продължило цял ден. След като почакал около 40 минути, си тръгнал, доколкото работил във фризьорски салон в близост. Поради това не присъствал по време на съставянето на описите. През деня няколко пъти минавал покрай гаража – като разследващите продължавали с описа. Най-накрая, след края на работното време, когато затворил фризьорския салон, описът продължавал. Почакал още малко, като този опис бил приключен. След това го подписал, като преди това разследващ

ите органи му го били прочели.

Така св. И.Ч. (към момента на ОПИ с фамилия Б.) посочва, че не е присъствала през цялото време, като е била в магазина, където е работила и обслужвала клиенти – като този магазин е бил на същата улица, по диагонала, на около 20 крачки разстояние.

Съдът приема, че доводите на защитата не може да бъдат споделени. Тези доводи по своето естество се базират на твърдението, че след като поемните лица не са присъствали на цялото претърсване и изземване, то това означава, че следственото действие е опорочено и поради това събраните с него доказателства не може да се ползват. Тези доводи са порочни – доколкото придават на неизпълнението на задължението на поемните лица същата правна последица като неизпълнение на задълженията на разследващия орган.

Най-напред следва да се посочи, че разследващите органи са изпълнили своите процесуални задължения, свързани с поемните лица – а именно осигурили са две такива лица, случайно преминаващи по улицата (оказало се е, че те и двамата работят в близост); уведомили са ги за правата и задълженията им; показали са им в цялост гаража и всички вещи в него; започнали са описа на множеството вещи в тяхно присъствие; най-накрая са им прочели протокола, предоставили са им го за проверка – като поемните лица са го подписали без възражения. Това, което не са направили, е да упражнят процесуална принуда върху поемните лица, като ги задържат против волята им в гаража. А това – ще бъде коментирано по-долу – не е правонарушение.

На второ място следва да се посочи, че поемните лица са нарушили своите задължения, които им вменява законът (чл.163 ал.1 вр чл.137 ал.3 НПК) – а именно да присъстват по време на всички процесуално-следствени действия по изземването на множеството вещи. Те са присъствали в началото; след това са отишли до работните си места; присъствали са и в края. Св.С. по време на претърсването няколко пъти е минавал покрай гаража, на път за близкия магазин, като е имал възможност да присъства при извършването в този момент на процесуалните действия по описите и изземването – каквото желание не е проявил. Св.Ч., доколкото е работила в непосредствена близост (посочва 20 крачки, което е около 6-7 метра) е имала непосредствена възможност да наблюдава гаража, освен ако не е ангажирана с клиенти. Но – което е важното – и двамата, стига да са искали, са могли да присъстват на процеса по огледа и описването на многобройните вещи, намерени в този гараж. Отново следва да се повтори, че тези вещи са им били най-подробно показани в началото на следственото действие и след това им е бил предоставен протоколът за прочитане и проверка дали записаното в него отговаря на истината.

Следователно не разследващите органи, а поемните лица са нарушили процесуалните си задължения. Първите са създали всички предпоставки вторите да възприемат всички действия по претърсването и изземването, като вторите не са пожелали да присъстват на тези многочасови действия. И по-конкретно не може да се приеме, че законът позволява да се вземат мерки на процесуална принуда спрямо поемни лица, които не искат да присъстват на всички процесуални действия; нито че при това положение разследващият орган е длъжен да намери други поемни лица. Обратното – задължението по чл.163 ал.1 НПК за осигуряване на поемни лица е изпълнено с първоначалното определяне на такива, като тяхното последващо поведение, вкл и отказ да присъстват, не може да доведе до извода за нарушение на процесуално-следствените действия, извършени от разследващия орган.

Това е видно от самия институт на поемните лица. Те не са орган на разследване – а случайно подбрани представители на обществеността, които упражняват един неформален контрол върху начина на осъществяване на определен вид следствени действия, които извършват разследващите. Поради което и неизпълнението на тези им функции – а именно недостатъчен контрол – не може да бъде вменено във вина на разследващите органи.

Оттук и нормата на чл.105 ал.2 НПК не намира приложение. В действителност

действието по разследването (процесното претърсване и изземване) е осъществено при законосъобразното изпълнение на задължението на разследващите да осигурят поемни лица; поради което протоколът, като доказателствено средство за извършените действия по разследването и за събраните доказателства, е изготвен по реда на НПК. Това се отнася и до приноса на поемните лица при това изготвяне. Настоящият състав не счита, че поемните лица изготвят протокола в качеството му на доказателствено средство, доколкото изявленията им, инкорпорирани в него, са качествено различни от изявленията на разследващия орган. Но дори и да се приеме, че те също така са автори на този протокол, то е спазен редът за изготвянето му – доколкото са го подписали без възражения, след като той им е бил прочетен.

Процесуалното нарушение, осъществено от поемните лица, не се отнася нито до извършването на следственото действия от разследващите, нито до изготвяне на протокола като доказателствено средство за тези действия и за техния резултат. То се отнася до затруднението те да удостоверят коректността на отразеното в протокола, доколкото не са присъствали при изземването на по-голямата част от конкретно посочените вещи в него. При все това се касае за затруднение, а не за невъзможност – доколкото в самото начало на огледа те са били разведени в цялото помещение, били са им показани всички вещи, които след това са били подробно описани (повечето в тяхно отсъствие).

А затруднението при доказване на определено обстоятелство не води до извода, че съответното доказателствено средство следва да се изключи от доказателствения материал. В конкретния случай, дори такова затруднение не съществува, доколкото са прикърствали две други лица – Х.Х. и К.М., които са разпитани по делото. От показанията им не може да се предположи, че в протокола е записано нещо, което не отговаря на действителното. Също така и защитата не е изразила съмнения, че в протокола за претърсване и изземване са били записани вещи, които в действителност не са били намерени в гаража или други нередности.

Поради което и съдът не намира за основателни доводите на защитата в насока на изключване на протокола за претърсване и изземване от гаража, респективно на всички експертни изследвания на намерените там вещи и компютърни данни.

Поради което съдът приема, че всички посочени в обв. акт вещи действително са били намерени в гаража.

Вторичното обвинение против подс.С. визира съхраняването от него, според прокурора на определени вещи и информация в гаража, намиращ се гр.София, ул. ***** . Основен предмет на изследване е дали те действително са били държани от него и дали имат качеството, което им придава СГП.

Настоящият състав достигна до отрицателен отговор на първия въпрос и частично положителен на втория.

Установи се следното относно лицето, което е упражнявало фактическа власт върху гаража и вещите в него. Този въпрос следва да се разгледа в два аспекта – кое лице е сключило договора за наем и кое лице към 30.09.2024 г е държало гаража.

Относно лицето, сключило договора за наем

Неустановено лице, представящо се за Г., се запознал със св.Д. Г.а, като се сприятелил с нея и я убедил да учреди фирма, с която да работят заедно; под негово влияние тя подписвала документи за различни стопански операции.

Св. Р.А. притежавала стопански обект - гараж, ползван като стопанско помещение,

намиращ се в гр.София, ул.*****, с поставен надпис „Бира, кола, вино, сладки“. Тя го отдавала под наем чрез посредничеството на брокера св.К.. Неустановеното лице, представящо се като Г., се свързало с нея през март 2014 г, като поискала да го наеме. Те се срещнали близо до НДК, като това лице е закарало с колата си св.К. до този гараж, за да извършат оглед. След като пристигнали, бил проведен огледа, като това лице харесало помещението. Решило да го вземе под наем чрез св. Д. Г.а, която да сключи договора за наем.

Няколко дни по-късно бил сключен договор за наем между св.А. и св. Д. Г.а, като паричната сума за наема била платена от неустановеното лице, представящо се като Г.. Последният е бил помолил св.Д. Г.а само да се подпише под договора за наем, като той платил дължимите суми, вкл предплата за три месеца.

Така неустановеното лице, назоваващо се Г., придобило държането върху това стопанско помещение – на неустановена дата през пролетта на 2014 г.

Тази фактическа обстановка се установи от показанията на св. Г.а, св.А. и св.К.. Макар и несъмнено да е установено сключването на договора за наем, все пак не може да се установи дали лицето, наречено Г., е подс.С., подс.С. или трето лице (напр.подс.М.), което се казва Г. или пък трето лице, което не се казва така.

Относно самоличността на лицето, което се е представило като Г. и е сключило договор за наем са събрани противоречиви доказателства.

Св.К. посочва, че това лице се е представило като Г. Г. и го разпознава като подс.Г.С. (т.13 л.82), но не разпознава като това лице подс.Г.С. (т.11 л.39).

Св.А. посочва, че това лице се е представило като Г. Христов и не може да го разпознае (представени са ѝ двамата подсъдими – т.11 л.33 и т.13 л.87).

Св.Д. Г.а посочва, че лицето, което първоначално ѝ се представил като Г., всъщност е М. (защото така са ѝ казали в ДАНС). Дава противоречиви показания относно приноса му при сключване на договора аз наем. В досъдебната фаза е посочила, че това лице ѝ казало да отиде да се подпише под договора за наем, но той самият не е присъствал (присъствали са двама непознати мъже). Като това лице разпознава подс.Г.С., но не е сигурна. Пред настоящия съдебен състав посочва, че лицето Г. е присъствал на това подписване.

В действителност св.Г.а посочва такава самоличност на лицето „Г.“, която води до извод, че това не е никой от подсъдимите по делото. Обстоятелството, че тя, при разпознаване в досъдебната фаза (т.11 л.29), е изказала съмнение, че това е възможно да е подс.С., не води до извод, че именно той е това лице, доколкото – видно от показанията ѝ пред съда – лицето, с което е било, в действителност е съвсем различно. При всяко положение св.Г.а, предвид естеството на показанията ѝ, не може да вдъхне доверие като лице, чийто показания са обективни и достоверни. Респективно св.К. разпознава подс.С. (т.13 л.80) също така не е достатъчно убедително, за да се приеме, че именно той е сключил договора за наема. Защитата излага множество аргументи, че това разпознаване е опорочено, доколкото подс.С., като задържано лице, преди това ѝ е бил показан и така на нея ѝ е било повлияно да го разпознае. Съдът не намира за нужно да изследва този въпрос. Важното е, че самата св.К. в съдебно заседание при първото разглеждане на делото посочва, че не вижда лицето „Г.“ в залата (л.169 от съдебното производство); а пред настоящия съд посочва, че не е била съвсем сигурна при това разпознаване (л.104 от съдебното производство). Но от основно значение са показанията на св.Г.а, приятелка на лицето „Г.“, които водят до еднозначния извод, че това лице не е подс.С.. Този извод се основава не толкова на смисловата информация в тези показания (които сами по себе си са достатъчно убедителни, че това лице е друго, а не подс.С.), а на самото естество на житейската ориентация, ценности и активност на св.Г.а и на описаното от нея лице „Г.“ (или „М.“), които правят малко

вероятно както тя да има описаните от нея контакти именно с подс.С., който има съвсем различна активност, дори и само по твърдения в обв.акт.

На последно място св.К., като брокер по сделката, посочва, че неустановеното лице, представящо се като Г., докато пътували в колата му на път огледа на гаража, говорило по телефона си, като от думите му св.А. разбрала, че трябва да вземе едно от децата си от училище.

По делото е установено (л.254), че подс.Г.С. има две деца – син, роден ***** г (или на 16 г към март 2014 г) и дъщеря, родена на ***** г (или на 6 г към март 2014 г); респективно подс. Г.С. има син, роден на ***** (или на 17 г към март 2014 г) и син, роден на ***** г (или на 14 г към март 2014 г).

Тази справка не дава достатъчно убедителни доказателства, че това лице „Г.“ е някой от двамата подсъдими, респективно, че това е подс.С..

Поради което съдът приема, че не е установено кое лице е наело гаража през пролетта на 2014 г. Това обстоятелство, обаче, е второстепенно по значение, като може да послужи само като косвено доказателство кое лице е държало този гараж на 30.09.2014 г, както и вещите в него, което е сърцевината на повдигнатото обвинение.

Относно лицето, имащо в своя власт гаража и вещите в него към 30.09.2014 г.

Най-напред следва да се посочи, че подс.С. в обясненията си в досъдебната фаза посочва, че гаражът се стопанисвал от подс.С., като той инцидентно е ходил там (т.5 л.4).

Относно изявленията на подс.С.. На 30.09.2014 г, след като бил задържан (т.5 л.86), подс.Г.С. предава на разследващите органи връзка с три ключа (т.4 л.110); посочва, че са на подс.Сименов, който държи този гараж. Респективно в началото на протокола за ОПИ (т.4 л.99) се посочва, че този гараж се държи именно от подс.Г.С..

Изявлението на подс.С. в протокола за доброволно предаване не може да се ползва като източник на доказателствени сведения, доколкото след това е бил обвинен и предходните му изявления нямат доказателствена стойност, особено такава, която може да се ползва против него. Отделно от това е спорно дали изявления в протокол за доброволно предаване поначало може да се ползват. Както е посочено по-горе, по-сетнешните обяснения на подс.С. (вторите по ред) не може да се ползват. А първите (които може да се ползват), не съдържат полезна информация относно това кое лице стопанисва гаража.

Посочването в началото на протокола за ОПИ, че гаражът се стопанисва от подс.С. също така няма доказателствена стойност.

Св.С.С. (поемно лице и работещ наблизо) посочва, че никога не е виждал гаража отворен, както и не е виждал някой от двамата подсъдими. В действителност не са събрани свидетелски показания за това кое лице е ползвало гаража.

Специално внимание следва да се обърне на показанията на св. И.В.. Той е служител на ГДБОП, ангажиран с предварителните действия по разследване, вкл с експлоатацията на СРС. Той посочва пред настоящия състав, че лично е виждал как подс.С. паркира колата си и влиза, а след това излиза в гаража (л.201 гръб долу от съдебното производство), като уточнява, че е бил на това място 4-5 пъти, като веднъж го е видял да влиза и излиза, но колегите му от ДАТО са го виждали няколко пъти (л.212 долу). Показанията му в тази им част не следва да се кредитират, доколкото той за първи път посочва това обстоятелство едва пред настоящия състав – или осем години и половина по-късно. В по-ранните му разпити той поначало не посочва, че е виждал лично и непосредствено подс.С. да влиза в гаража. А това, несъмнено, е обстоятелство от толкова съществено значение, че не би могло

да бъде пропуснато.

Така в показанията си от 02.10.2014 г (т.5 л.70) дава показания за различни обстоятелства; в тези от 06.10.2014 г (т.6 л.16) посочва: „Работилницата, ползвана от Г.С. за изготвяне на скимиращи устройства се намира на адрес гр.София, ул. „Проф. д-р Д.А.“ № 7 приземен етаж до вх.В... При извършено претърсване и изземване на 30.09.2014 г работилницата е установена....“. В показанията си от 23.01.2018 г (л.143 от съдебното производство от н.о.х.д. 1894/17) посочва, че е установил посещенията на подс.С. в този гараж „...в условията на експлоатация на СРС, не лично, а чрез наблюдение, проследяване и документиране. Мисля, че беше съставен ВДС от това проследяване, доколкото си спомням, там е отразено, че той посещаваше този адрес... Лично не съм проследявал и не съм виждал никого от присъстващите в залата....“.

Следва да се акцентира, че този свидетел не е давал показания преди 30.09.2014 г, за да закрепи резултата на извършени от него оперативни дейности, вкл и установяването, че подс.С. влиза в гаража. След ареста на всики заподозрени и след ОПИ в този гараж за първи път посочва съществуването на този гараж, като работилницата се посочва като установена – което евентуално може да се приеме като новооткрита. След това, при първото разгреждане на делото, за първи път твърди, че има информация, макар и без лично да го е възприел, че подс.С. посещава този гараж. А накрая, пред настоящия състав, вече твърди, че сам е виждал как той влиза в гаража, но еднократно.

Това развитие на показанията му прави малко вероятно действително преди 30.09.2014 г да е виждал как подс.С. да влиза в гаража. Но дори и в тази си част показанията му да се кредитират, те са в пълно съответствие с обясненията на подс.С., който посочва, че няколко пъти е посещавал този гараж, където е работил подс.Слачев. От значение е, че св. В. посочва, че е видял как подс.С. влиза и излиза – но не уточнява дали е отключвал и заключвал или не, което е от значение да се установи дали е отивал при някой друг, който вече се намира там или той самият има контрол върху гаража.

Следователно, относно самоличността на лицето, което е държало гаража, можем да съдим от следните обстоятелства – подс.С. отрича да го е ползвал, като твърди, че подс.С. го ползва, а той само е ходил инцидентно там; св.В. твърди, че еднократно е виждал подс.С. да го посещава; ключовете за този гараж са били у подс.С., който и е живеел в непосредствена близост; там имало документи за самоличност (истински и неистински, но всички неверни) със снимката на подс.С.; върху част от вещите в този гараж е имало надписи, които не са били изпълнени от подс.С. и подс.С.; върху неистинските рубли и вестник е имало дактилоскопни следи, която не са на нито един от тях двамата.

При това положение не може да се достигне до извод, че подс.С. е ползвал гаража и респективно е държал вещите в него. По-скоро може да се предположи, че това е подс.С.. Основен довод за това е обстоятелството, че ключовете са били у него – което е сериозна индиция, че той упражнява власт върху вещите в този гараж.

Неустановяването на авторството на деянието е основание за постановяване на оправдателна присъда относно това обвинение за подс.С..

Относно престъпния характер на държането на вещите, намерени в гаража

Независимо че по делото не се установи подс.С. да е автор на деянието, с оглед пълнота следва да се посочат и правни съображения – а именно дали е престъпление държането на намерените вещи.

Те може да бъдат обособени на групи, съобразно дадената правна квалификация.

Първата група са компютърни програми в твърдия диск на лаптопа, които са държани при условията на чл.246 ал.3 НК (пункт първи от обвинението). Твърди се, че като е държал в компютъра, то ги е пазил, като е знаел, че са предназначени за подправка на платежни инструменти по чл.243 ал.2 НК.

Това обвинение би могло да се приеме за основателно. Действително, видно от компютърната експертиза, тези програми биха могли да се използват при подправка на платежни инструменти; предвид всички намерени вещи, основателно може да се приеме, че лицето, което ги е държало, е знаело че те може да имат такова приложение – и именно за това ги е държало. Ако евентуално бъде установена самоличността на това лице, би могло да се антажира отговорността му.

Втората група е съхраняване на информацията за съдържанието на платежни инструменти – а именно намираща се в компютъра (три броя, посочени в пункт втори от обвинението). Отново следва да се посочи, че се касее за фрагменти от вече изтрита информация, като вещите лица са установили множество такава информация, възпроизвели са в експертизата седем броя, а СГП е инкриминирала три от тях. Тук важи всичко изложено по-горе относно идентичната информация у компютъра на подс.С. – а именно че не може да се търси наказателна отговорност за вече изтрита информация, както и че не е установено тя действително да се отнася до реално съществуващо платежно средство. Това обвинение е неоснователно.

Третата група са вещите, посочени в пункт трети от обвинението, държани при условието на чл.246 ал.1 НК. Твърди се, че като е държал тези вещи, то е създал условия за извършване на намисленото престъпление по чл.243 ал.2 т.3 вр ал.1 НК преди да е почнало неговото изпълнение. Това обвинение не е основателно. За да бъде основателно едно обвинение за приготвяне за извършено престъпление е нужно ясно да се индивидуализира това бъдещо и намислено престъпление, доколкото това е възможно. А в случая това не е направено. Само поради това, че са изброени определени вещи, които евентуално може да послужат за скимминг, не може да се направи извод, че те са били предназначени за използване за определено деяние по чл.243 ал.2 т.3 НК. Нужна е повече информация за конкретно намисленото престъпление, при приготвянето на което са събрани тези вещи – а това не е направено в обв.акт. Поради което и не може да се постанови осъдителна присъда по този пункт, дори и да е установено авторството на деянието.

Четвъртата група се отнася до множеството веществени карти (пластики), посочени в пункт четвърти от обвинението – а именно карти, при които е налице разминаване между информацията, записана върху тях (ако има такава информация) и тази, записана в магнитната лента. Дадена е правна квалификация по чл.244 ал.2 вр ал.1 НК – държане на подправени платежни инструменти. Относно информацията, записана върху самите карти, съдът установи само относно банковите карти, че повечето от тях са били валидно издадени от съответните банки, поради което – относно тази информация – не може да се достигне до извода, че се касае за подправен платежен инструмент. Очевидно СГП няма предвид именно това тяхно държане, на картите като веществен израз на платежния инструмент (записаните с видимо око данни). СГП има предвид записа на магнитните ленти. А този запис, както на валидно издадените банкови карти, така и на останалите карти (при всички които е използвана магнитната лента като носител на информация), обаче, не е установено, че представлява информация за платежен инструмент. А оттук и не може да се приеме, че тези множество пластими са подправени платежни инструменти.

Четвъртото обвинение е много сходно с второто обвинение и това против подс.С.. Ако последните се отнасят до информация за платежни инструменти, тук се отнася до веществен носител, в който тази информация е вкарана – поради което и тя вече може да се използва с цел извършване на имуществена транзакция. Поради което ще е налице

подправен платежен инструмент по смисъла на чл.243 ал.2 т.3 НК само ако след тази подправка е налице реална възможност (т.е. няма пречка от техническо естество) да се извърши имуществена транзакция (чл.93 т.24 НК). А това предполага информацията, записана в магнитната лента, да се отнася до действителна съществуваща информация, създадена от съответната банкова институция.

Поради което е нужно да се установи, че тази информация отговаря не само да формалния, но и на материалния критерий за платежен инструмент (посочно по-горе). Това не е доказано. Поради което и това обвинение не е основателно. Всичко, изложено по-горе, е тук отново относимо.

Петото обвинение касае неистински рубли. То несъмнено е основателно и ако се установи самоличността на лицето, държало тези неистински парични знаци, то може да се търси отговорност от него.

Други обстоятелства

На 30.09.2014 г било извършено претърсване от трафопост, намиращ се в гр.София, ул.*****, ползван от С.К., като са иззети определени вещи (т.4 л.61 и л.95)

На 30.09.2014 г били иззети вещи от Х.И Л.З. (т.4 л.82-86).

Тези вещи, евентуално използвани с цел скимминг, са били предмет на изследване в експертизи, приети по настоящето дело.

При все това, Предвид Постановление от 11.05.2017 г (л.67 от съдебното производство), с което наказателното производство спрямо тях се прекратява, тези обстоятелства са извън предмета на делото.

Относно СРС

На последно място трябва да се обсъди въпроса дали материалите, събрани с използването на СРС, може да се ползват като източник на доказателствени сведения.

Налага се отрицателният отговор – доколкото при даване на съответното разрешение са били допуснати съществени процесуални нарушения.

Така съответният акт – Разрешение – е бил напечатан от св.И.В. – полицаи от ГДБОП (видно от отбелязването долу в дясно); представен за подпис на Председателя на СГС В.Я.; доколкото в този ден дежурен е бил съдията Н.Д., служител в деловодството задраскал името на В.Я., като е изписал неговото име (със съкращение на личното име), попълнил е началната дата на използване на СРС, посочил е получения регистрационен номер на искането и на съдебното разрешение. След това (или преди това) Н.Д. се е подписал. Със сигурност може да се каже, че Н.Д. се е подписал под текст, изготвен от служител на ГДБОП и поправен/допълнен от деловодител; този текст е и напълно лишен от мотиви, доколкото само цитира законовите норми за наблюдението, подслушването и проследяването.

Това се е случило с Разрешенията в:

том 27, материали по ЗЗКИ;

том 28, материали по ЗЗКИ, л.19;

След преминаване делото по подсъдност на СпНС е налице промяна.

Така съответният акт – Разрешение – е бил напечатан от съдебния деловодител Р. М. или служителя В.Ч. (видно от отбелязването долу в дясно) – които коректно са посочили името на съдията – Председател или Зам.Председател на СпНС, който следва да го подпише

– и поради това не се е налагало ръкописно задраскване. След това са го представили за подпис. Отново липсват всякакви мотиви, независимо от това, че този път не само се цитират законовите норми за наблюдението, подслушването и проследяването, а също така и за документирането, но също така, в мотивната част, се твърди, че са налице предпоставките на серия норми от ЗСРС и НПК – без те да се конкретизират по никакъв начин.

Това се е случило с Разрешенията в:

том 3 - ВДС;

том 4 - ВДС;

том 5 - ВДС;

том 25, материали по ЗЗКИ;

том 26, материали по ЗЗКИ;

Настоящият състав няма да излага мотиви дали е законосъобразно полицаи от ГДБОП или съдебен деловодител или съдебен служител да съставят съдебните актове, а съответният съдия – Председател или Зам.Председател на съд – да ги подписват. Вместо това ще изложи доводи относно изискването за мотивиране на съдебните актове, както и последиците от неизпълнението на това изискване.

Изискването за мотивиране на съдебните актове е предвидено в Конституцията – чл.121 ал.1 КРБ, конкретно за Разрешенията по СРС, е въведено с ДВ бр.109/08. Следователно тези съдебни актове следва да бъдат мотивирани.

В случая – съвсем очевидно – това не е било направено. Всички цитирани съдебни актове не са били мотивирани.

Тази липса е съвсем очевидна. Числово посочване и словесно цитиране на законов текст (в диспозитива) или числовото посочване на законов текст (в мотивите) не е достатъчно, за да се приеме, че са налице мотиви. По абсолютно нищо не може да се разбере защо съответният Председател или Зам.Председател е взел решение да уважи искането. Нещо повече – по нищо не се разбира, че това искане е било прочетено и осмислено – доколкото не се посочва никаква фактология, дори и името на лицето, засегнато от разрешеното СРС.

Пълната липса на мотиви води до извод, че е допуснато съществено процесуално нарушение при събирането на доказателства чрез СРС, а това води до извод, че не може да се ползват съответните ВДС, съставени при използването на СРС.

Всички те следва да се изключат от доказателствения материал и да не се коментират.

При все това този извод може да се подложи на съмнение.

Относно прилагане на правото на ЕС по въпроса относно последиците при липса на мотиви при даване на разрешение за поръчване на СРС. С Решение от 16.02.2023 г по С-349/21 Съдът на ЕС е приел, че чл.47 ал.2 от Хартата изисква всеки съдебен акт да е мотивиран (т.44), което се отнася и до разрешение за подслушване на телефони (т.45). Съдът приема, че предварително съставената бланка, която не съдържа индивидуални мотиви, се приема в специфичен процесуален контекст (т.48) – а именно даващият разрешението се е запознал преди това с мотивираното искане (т.51). Това, според Съда на ЕС, е достатъчно (т.52).

Така Съдът на ЕС приема в т.53:

„В това отношение, след като в рамките на въпросното производство компетентният съд е

проверил мотивите на подробно искане като посоченото в точка 50 от настоящото решение и при тази проверка е преценил, че това искане е обосновано, следва да се приеме, че подписвайки предварително съставен бланков текст, в който се посочва, че са спазени законовите изисквания, този съд е потвърдил мотивите на искането, като същевременно се е уверил, че са спазени законовите изисквания.“

И след това уточнява в т.54:

„ Всъщност, както посочва Европейската комисия в писменото си становище, би било изкуствено да се изисква разрешението за използване на специални разузнавателни средства да съдържа конкретни и подробни мотиви, когато в съответствие с националното законодателство искането, с оглед на което се дава това разрешение, вече съдържа такива мотиви“.

Следователно, според Съда на ЕС, националното правило за задължително мотивиране на Разрешението за ползване на СРС, независимо от това, че Искането за ползване на СРС е мотивирано, е „изкуствено“ и националната съдебна практика, която връзприема бланкетни Разрешения, е съответна на правото на ЕС.

Т.е. Съдът на ЕС приема (макар и по друго дело, в тази си част изводите му са относими и по настоящето), че Разрешенията не са сами по себе си мотивирани, но все пак това не е противоправно, доколкото Исканията са мотивирани.

Настоящият състав приема, че това Решение на Съда на ЕС не е основание да не се прилага националният закон, който изисква мотивиране на съдебното Разрешение. То би могло да е основание да се приеме в бъдеще друг закон, който не изисква такова мотивиране. Поради това то не може да е основание за извод, че не е било допуснато процесуално нарушение.

При все това, ако евентуално въззивният съд приеме обратното, следва да се изложат мотиви – а именно как биха се променили изводите на съда относно установените факти, ако все пак се ползват доказателствата, събрани със СРС. Това е нужно, за да не бъде упрекнат настоящия състав, че е допуснало съществено процесуално нарушение, като не е ценил определени доказателства.

Следва да се направи преглед на информацията, събрана с тези СРС.

Том 2 ЗЗКИ – Справка от 16.04.2014 г – получена е информация от достоверен източник за престъпна дейност на Х.З., като престъпна връзка е Г.М., спрямо който са ползвани СРС. След това се посочват имената на И.П., Г.С. (спрямо когото са приложени СРС), С.К., Д.П., В.Н., И.П., К.П.С. – като всички те поддържат връзка с Г.М.

В нова справка от 03.07.2014 г вече фигурира и името на Г.С., като лице, което пряко е ангажирано в производството на скимиращи устройства в гаража на ул. Проф д.р Д.А. ***** който имал много контакти с чужди граждани, на които продава скимиращи устройства.

Том 3 ВДС – Х.З.

Том 4 ВДС – С.К.

Том 25 – материали по ЗЗКИ – среща Г.М. и В.П.

Том 26 – материали по ЗЗКИ – Г.С. – само за това по кой телефон с кой си е комуникирал

Том 27 материали по ЗЗКИ – среща Г.С. с И.П. и В.Н.

Том 28 – материали по ЗЗКИ – телефонни разговори на Г.М.

От значение е Том 5 ВДС – Г.С.. В искането и искането-продължение не се посочна нищо относно гаража на ул. Проф. д-р Д.А.. Очевидно и в Разрешенията не се посочва нищо (както за този гараж, така и за всичко друго). СРС е използван само за подслушване на телефонни разговори.

От значение са разговори, проведени с тел. № 447448940104, на английски език. Следва да се посочи разговор под № 2, където се говори за терминали, за „ябълка, рязаните, подобни на тази, която прати за Америка“, като след това се уточнява, че тази „ябълка... с плоското... монтирано...едната страна права, а другата Т-образна“. Уговарят се за „два терминала е една ябълка плоска, с всичко вътре“. Събеседникът му посочва, че няма да ходи в Австралия, защото там хванали всички хора; но ще отиде в Нова Зеландия, където „инструментите са същите като в Австралия“...“повечето от тях работят в Обединеното кралство“. Уточняват се, че става дума за четири терминала. Сходен е и разговор № 4-5.

Специално внимание следва да се обърне на разговор № 6, където съдебеседника на подс.С. посочва, че „...съм намерил добро място за ябълка, в центъра на Лондон, тук...ще ми трябва една и искам една багета, и също така само едно Т-образно... но ми трябва празни, защото нямам система тук“. Когато подс.С. пита: „...тази, която имаш, може ли да заобиколи системата?“ събеседникът му отговаря: „...нямам нужда от това, защото тук няма система“. След това коментират програми, които „...прихващат всички писти... всичките три писти“.

Така събеседникът на подс.С. казва:

„Всичките три писти. Да, взима паролата, взима всичко. И прихваща добре, не гледаш картите“.

А подс.С. отговаря:

„Тя, тя и прекъснатите ли прихваща?“

След това продължават разговора, като събеседникът на подс.С. му поръчва ябълки, Т-образни

Останалите разговори касаят определено заплащане и проблемите, които възникват при осъществяването му. Разговор 15 отново касае същите ябълки, като се коментира резолюция (очевидно технически данни) и плащане (по-малко от очакваното), цените на ябълките и багетите. Така и разговор № 19, където се дават нови технически подробности относно тези ябълки.

Следва да се приеме, че тези разговори се отнасят до скимиращи устройства. Независимо от използваните кодови думи, предвид целия контекст, се достига до еднозначния извод, че подс.С. е коментирал със събеседника си устройства за скимминг – както такива, които вече е предал (и е очаквал плащане), така и такива, които събеседникът му дава поръчка да му изготви.

Тези фактически изводи следва да бъдат взети предвид при преценката дали обвинението, повдигнато от СГП, е основателно.

На първо място относно обвинението по чл.321 НК. Не се твърди и не се установява събеседникът на подс.С. да е подс.С. или св.М.. В действителност разговорите се водят на английски език, поради което би могло да се предположи, че не са те. От съдържанието на тези разговори е видно, че събеседникът на подс.С. не е в страната. Не се твърди в този период, когато те са провеждани, тези две лица да са били в чужбина. Поради което, взимайки предвид сведенията, събрани с подслушване на телефоните на подс.С., не може да се приеме, че обвинението по чл.321 НК е доказано. Също така са били подслушвани и

телефоните на подс.С. и св.М. – като не се установяват такива отношения с подс.С., които да обусловят извод за ОПГ.

На второ място относно обвинението за вторичната престъпна дейност. Както е посочено по-горе, поначало не е установено подс.С. да е дър.ал вещите в гаража. От обстоятелството, че той е бил ангажиран с изработка на вещи, използвани за скимминг, може да се достигне до сигурния извод, че той е имал определено място, устройства, части и други, с които е изработвал тези вещи. Но не може да се установи, че това място е именно този гараж. Както е посочено по-горе, ключовете от него са били у подс.С.; в него няма открити негови дактилоскопни отпечатащи или ДНК следи (последните поначало не са били търсени). Поради което и тези разговори не са достатъчни за достигане на извод, че този гараж е бил ползван от него.

Поради което, дори и да се ползват материалите, събрани със СРС, отново не може да се достигне до извод за доказаност на обвинението.

С оглед на тези съображения, Съдът постанови присъдата си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

[1] Относно тази субективна страна първата инстанция е посочила следното: „Посочените съставомерни елементи са осъществени и от субективна страна, доколкото подс. Г.С. е бил наясно както с факта, че съхранява процесните вещи, така и с обстоятелството, че същите представляват информация за съдържанието на платежни инструменти. При това престъплението от субективна страна е извършено от подс. Г.С. при форма на вина пряк умисъл като е съзнавал общественотоопасния му характер, предвиждал е настъпването на общественотоопасните му последици и е желал настъпването им.“ – повторено три пъти за трите обвинения по чл.249 ал.4 вр ал.3 НК